

Euroopan unionin virallinen lehti

C 126 E

49. vuosikerta

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

30. toukokuuta 2006

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I <i>Tiedonantoja</i>	
	Neuvosto	
2006/C 126 E/01	Neuvoston 23 päivänä tammikuuta 2006 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 4/2006 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi pohjaveden suojelusta pilaantumiselta	1
2006/C 126 E/02	Neuvoston 23 päivänä tammikuuta 2006 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 5/2006 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi Euroopan yhteisön paikkatietoinfrastruktuurin (INSPIRE) perustamisesta	16
2006/C 126 E/03	Neuvoston 10 päivänä maaliskuuta 2006 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 6/2006 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa (uudelleenlaadittu toisinto)	33

FI

I

(Tiedonantoja)

NEUVOSTO

Neuvoston 23 päivänä tammikuuta 2006 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 4/2006

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/.../EY antamiseksi pohjaveden suojelusta pilaantumiselta

(2006/C 126 E/01)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Pohjavesi on arvokas luonnonvara, jota olisi suojeltava kemialliselta pilaantumiselta. Tällä on erityistä merkitystä pohjavedestä riippuvaisten ekosysteemien kannalta ja käytettäessä pohjavettä juomavetenä.

(2) Kuudennesta ympäristöä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta 22 päivänä heinäkuuta 2002 tehtyyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseen N:o 1600/2002/EY ⁽⁴⁾ sisältyy tavoite, jonka mukaan olisi saavutettava sellainen vesien laatu, että siitä ei aiheudu merkittäviä vaikutuksia tai riskejä ihmisten terveydelle tai ympäristölle.

⁽¹⁾ EUVL C 112, 30.4.2004, s. 40.⁽²⁾ EUVL C 109, 30.4.2004, s. 29.⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 28. huhtikuuta 2005 (EUVL C 45 E, 23.2.2006, s. 75), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 23. tammikuuta 2006 ja Euroopan parlamentin päätös, tehty ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).⁽⁴⁾ EYVL L 242, 10.9.2002, s. 1.

(3) Koko ympäristön ja erityisesti ihmisten terveyden suojelemiseksi olisi vältettävä, ehkäistävä tai pienennettävä haitallisten pilaavien aineiden vahingollisia pitoisuuksia pohjavedessä.

(4) Yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 päivänä lokakuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/60/EY ⁽⁵⁾ annetaan yleisiä säännöksiä pohjaveden suojelua ja säilyttämistä varten. Kuten kyseisen direktiivin 17 artiklassa säädetään, pohjavesien pilaantumisen ehkäisemiseksi ja rajoittamiseksi olisi hyväksyttävä erityisiä toimenpiteitä, kuten pohjaveden hyvän kemiallisen tilan arviointiperusteet sekä arviointiperusteet merkityksellisten ja pysyvien nousevien muutossuuntien havaitsemiseksi ja niiden kohtien määrittämiseksi, joissa muutossuunnat käännetään laskeviksi.

(5) Yhtäläisen pohjaveden suojelutason saavuttamiseksi olisi vahvistettava laatu- ja raja-arvot sekä kehitettävä yhteiselle lähestymistavalle perustuvat menetelmät pohjavesimuodostumien kemiallisen tilan arviointiperusteiden antamiseksi.

(6) Olisi asetettava nitraatteja, kasvinsuojeluaineita ja biosiideja koskevat laatu- ja raja-arvot pohjavesimuodostumien kemiallista tilaa koskeviksi yhteisön arviointiperusteiksi ja olisi varmistettava yhdenmukaisuus vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta 12 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin

⁽⁵⁾ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 72, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä N:o 2455/2001/EY (EYVL L 331, 15.12.2001, s. 1).

- 91/676/ETY⁽¹⁾, kasvinsuojeluaineiden markkinoille saatamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY⁽²⁾ ja biosidituotteiden markkinoille saattamisesta 16 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY⁽³⁾ kanssa.
- (7) Pohjaveden kemiallista tilaa koskevia säännöksiä ei sovelleta erityisistä hydrogeologisista olosuhteista johtuviin pohjavesimuodostumassa tai siihen liittyvissä pintavesimuodostumissa luonnollisesti esiintyviin aineiden korkeisiin pitoisuuksiin tai ioneihin tai niiden indikaattoreihin, jotka eivät kuulu pilaantumisen määritelmän soveltamisalaan. Niitä ei myöskään sovelleta sellaisiin tilapäisiin virtaussuunnan ja kemiallisen koostumuksen muutoksiin rajatulla alueella, joita ei pidetä aineiden pohjaveteen tunkeutumisenä.
- (8) Olisi määritettävä perusteet, joilla tunnistetaan pilaavien aineiden pitoisuuksien merkitykselliset ja pysyvät noususuunnat ja määritetään kohdat, joissa muutossuunnat käännetään laskeviksi, ottaen huomioon pohjavesiin liittyville vesiekosysteemeille ja niistä riippuvaisille maaekosysteemeille koituvien haittojen todennäköisyys.
- (9) Jäsenvaltioiden olisi mikäli mahdollista käytettävä tilastollisia menetelmiä edellyttäen, että ne ovat kansainvälisten normien mukaisia ja lisäävät pitkäaikaisten seurantatulosten vertailtavuutta jäsenvaltioiden välillä.
- (10) Direktiivin 2000/60/EY 22 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti pohjaveden suojelemisesta tiettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamalta pilaantumiselta 17 päivänä joulukuuta 1979 annettu neuvoston direktiivi 80/68/ETY⁽⁴⁾ on määrä kumota 22 päivästä joulukuuta 2013 alkaen. On varmistettava direktiivillä 80/68/ETY säädetyn suojelun jatkuvuus pilaavien aineiden suoran ja epäsuoran pohjaveteen pääsyn ehkäisemiseksi tai rajoittamiseksi tarkoitettujen toimenpiteiden osalta.
- (11) On erotettava toisistaan vaaralliset aineet, joiden pääsy pohjaveteen on estettävä, ja muut pilaavat aineet, joiden pääsy pohjaveteen on rajoitettava. Direktiivin 2000/60/EY liitettä VIII, jossa luetellaan merkittävimmät vesiympäristöä pilaavat aineet, on käytettävä tunnistettaessa vaarallisia ja vaarattomia aineita, jotka aiheuttavat todellisen tai mahdollisen pilaantumisen vaaran.
- (12) Pohjaveden yhdenmukaisen suojelun varmistamiseksi jäsenvaltioiden, joiden alueilla on yhteinen pohjavesimuodostelma, olisi koordinoitava seurantaan, raja-
- arvojen määrittämiseen ja merkittävien vaarallisten aineiden tunnistamiseen liittyvä toimintansa.
- (13) Jäsenvaltioiden olisi sallittava tietyissä olosuhteissa myöntää vapautuksia toimenpiteistä, joilla ehkäistään tai rajoitetaan pilaavien aineiden pääsyä pohjaveteen.
- (14) On säädettävä siirtymätoimenpiteistä tämän direktiivin täytäntöönpanopäivän ja direktiivin 80/68/ETY kumoamispäivän väliseksi ajaksi.
- (15) Tämän direktiivin täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet olisi vahvistettava menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY mukaisesti⁽⁵⁾,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tarkoitus

1. Tällä direktiivillä vahvistetaan direktiivin 2000/60/EY 17 artiklan 1 ja 2 kohdassa edellytetyt erityiset toimenpiteet pohjavesien pilaantumisen ehkäisemiseksi ja rajoittamiseksi. Tällaisia toimenpiteitä ovat erityisesti seuraavat:

- a) pohjaveden hyvän kemiallisen tilan arviointiperusteet; ja
- b) arviointiperusteet merkityksellisten ja pysyvien nousevien muutossuuntien toteamiseksi ja kääntämiseksi sekä niiden kohtien määrittämiseksi, joissa muutossuunnat käännetään laskeviksi.

2. Tällä direktiivillä myös täydennetään direktiiviin 2000/60/EY jo sisältyviä säännöksiä, joilla ehkäistään ja rajoitetaan pilaavien aineiden pääsyä pohjaveteen, sekä pyritään ehkäisemään kaikkien pohjavesimuodostumien tilan heikkeneminen.

2 artikla

Määritelmät

Direktiivin 2000/60/EY 2 artiklassa annettujen määritelmien lisäksi tässä direktiivissä käytetään seuraavia määritelmiä:

- 1) 'pohjaveden laatunormilla' tarkoitetaan tietyn pilaavan aineen, pilaavien aineiden ryhmän tai pilaantumisen indikaattorin pitoisuutena pohjavedessä ilmaistua ympäristön laatunormia, jota ihmisten terveyden tai ympäristön suojelemiseksi ei saisi ylittää;

⁽¹⁾ EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2006/19/EY (EUVL L 44, 15.2.2006, s. 15).

⁽³⁾ EYVL L 123, 24.4.1998, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003.

⁽⁴⁾ EYVL L 20, 26.1.1980, s. 43, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/692/ETY (EYVL L 377, 31.12.1991, s. 48).

⁽⁵⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

- 2) 'raja-arvolla' tarkoitetaan jäsenvaltioiden 3 artiklan mukaisesti asettamaa pohjaveden laatu normia;
- 3) 'merkityksellisellä ja pysyvällä nousevalla muutossuunnalla' tarkoitetaan tilastollisesti merkittävää pilaavan aineen, pilaavien aineiden ryhmän tai pilaantumisen indikaattorin pitoisuuden kasvua, joka muodostaa ympäristöriskin, josta on todettu 5 artiklan mukaisesti, että muutossuunta on kääntävä laskevaksi;
- 4) 'pilaavien aineiden pääsyllä pohjaveteen' tarkoitetaan pilaavien aineiden suoraa tai epäsuoraa joutumista pohjaveteen ihmisen toiminnan seurauksena.

3 artikla

Pohjaveden kemiallisen tilan arviointiperusteet

1. Direktiivin 2000/60/EY liitteessä V olevan 2.3 kohdan mukaisesti tehtävässä pohjavesimuodostuman tai pohjavesimuodostumaryhmän kemiallisen tilan arvioinnissa jäsenvaltioiden on käytettävä seuraavia perusteita:

- a) liitteessä I mainitut pohjaveden laatu normit;
- b) raja-arvot, jotka jäsenvaltioiden on vahvistettava liitteessä II olevassa A osassa esitetyn menettelyn mukaisesti sellaisten pilaavien aineiden, niiden ryhmien ja pilaantumisen indikaattorien osalta, joiden on jäsenvaltion alueella todettu vaikuttavan siihen, että tietyt pohjavesimuodostumat tai -muodostumaryhmät luokitellaan uhatuiksi, ottaen huomioon vähintään liitteessä II olevassa B osassa oleva luettelo.
2. Raja-arvot voidaan vahvistaa jäsenvaltion tasolla, vesienhoitoalueen tai kansainvälisen vesienhoitoalueen jonkin jäsenvaltion alueella sijaitsevan osan tasolla taikka pohjavesimuodostuman tai -muodostumaryhmän tasolla.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kahden tai useamman jäsenvaltion alueella sijaitsevien pohjavesimuodostumien osalta ja niiden pohjavesimuodostumien osalta, joissa pohjavesi virtaa jäsenvaltion rajan yli, raja-arvot vahvistetaan kyseisten jäsenvaltioiden välillä koordinoidusti direktiivin 2000/60/EY 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

4. Kun pohjavesimuodostuma tai pohjavesimuodostumaryhmä ulottuu yhteisön alueen ulkopuolelle, asianomaisen jäsenvaltion tai asianomaisten jäsenvaltioiden on pyrittävä vahvistamaan raja-arvot asianomaisen kolmannen valtion tai asianomaisten kolmansien valtioiden kanssa koordinoiden direktiivin 2000/60/EY 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

5. Jäsenvaltioiden on vahvistettava 1 kohdan b alakohdan mukaiset raja-arvot ensimmäisen kerran 22 päivään joulukuuta 2008 mennessä.

Kaikki vahvistetut raja-arvot, mukaan luettuna yhteenveto liitteessä II olevassa C osassa tarkoitetuista tiedoista, on julkaistava direktiivin 2000/60/EY 13 artiklan mukaisesti toimitettavissa vesienhoitosuunnitelmissa.

6. Jäsenvaltioiden on tarkistettava raja-arvojen luettelo aina, kun pilaavia aineita, pilaavien aineiden ryhmiä tai pilaantumisen indikaattoreita koskevista uusista tiedoista käy ilmi, että ihmisten terveyden ja ympäristön suojelemiseksi olisi vahvistettava raja-arvo uudelle aineelle, että voimassa olevaa raja-arvoa olisi muutettava tai että luettelosta aiemmin poistettu raja-arvo olisi lisättävä siihen uudelleen.

Raja-arvot voidaan poistaa luettelosta, kun kyseinen pohjavesimuodostuma ei enää ole vastaavien pilaavien aineiden, pilaavien aineiden ryhmien tai pilaantumisen indikaattorien suhteen uhattuna.

Mahdolliset muutokset raja-arvojen luetteloon on ilmoitettava vesienhoitosuunnitelmien määräaikaistarkistuksen yhteydessä.

7. Komissio julkaisee jäsenvaltioiden 5 kohdan mukaisesti toimittamien tietojen pohjalta raportin viimeistään 22 päivänä joulukuuta 2009.

4 artikla

Pohjaveden kemiallisen tilan arviointimenettely

1. Jäsenvaltioiden on käytettävä 2 kohdassa kuvattua menettelyä pohjavesimuodostuman kemiallisen tilan arviointiin. Jäsenvaltiot voivat tätä menettelyä käyttäessään soveltuviissa tapauksissa ryhmitellä pohjavesimuodostumat direktiivin 2000/60/EY liitteen V mukaisesti.

2. Pohjavesimuodostuman tai -muodostumaryhmän kemiallisen tilan katsotaan olevan hyvä, jos

- a) liitteessä I luetellut pohjaveden laatu normien arvot ja vastaavat 3 artiklan ja liitteen II mukaisesti vahvistetut raja-arvot eivät ylitä missään kyseisen pohjavesimuodostuman tai -muodostumaryhmän seuranta paikassa; tai
- b) pohjaveden laatu normin arvo tai raja-arvo ylittyy yhdessä tai useammassa seuranta paikassa, mutta liitteen III mukaisesti suoritettua asianmukaisessa tutkimuksessa todetaan, että
- i) liitteessä III olevassa 3 kohdassa tarkoitetun arvioinnin perusteella, ottaen soveltuviissa tapauksissa huomioon kyseessä olevan pohjavesimuodostuman laajuus, pohjaveden laatu normit tai raja-arvot ylittävien pilaavien aineiden pitoisuuksien ei katsota muodostavan merkittävää ympäristöriskiä;

- ii) muut direktiivin 2000/60/EY liitteessä V olevan 2.3.2 kohdan taulukossa määritellyt pohjaveden hyvää kemiallista tilaa koskevat edellytykset täyttyvät tämän direktiivin liitteessä III olevan 4 kohdan mukaisesti;
- iii) soveltuviissa tapauksissa direktiivin 2000/60/EY 7 artiklan 3 kohdan vaatimukset täyttyvät tämän direktiivin liitteessä III olevan 4 kohdan mukaisesti;
- iv) pilaantuminen ei ole heikentänyt merkittävästi pohjavesimuodostuman tai pohjavesimuodostumaryhmän muodostumien soveltuvuutta ihmiskäyttöön.

3. Jäsenvaltioiden on julkaistava yhteenveto pohjaveden kemiallisen tilan arvioinnista direktiivin 2000/60/EY 13 artiklan mukaisesti toimitetuissa vesienhoitosuunnitelmissa.

Tähän vesienhoitoalueen tai kansainvälisen vesienhoitoalueen jonkin jäsenvaltion alueella sijaitsevan osan tasolla laadittuun yhteenvetoon on sisällytettävä myös selvitys siitä, miten yksittäisissä seurantapaikoissa todetut pohjaveden laatonormien tai raja-arvojen ylitykset on otettu huomioon lopullisessa arvioissa.

4. Jos pohjavesimuodostuman kemiallinen tila luokitellaan edellä olevan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti hyväksi, jäsenvaltioiden on toteutettava direktiivin 2000/60/EY 11 artiklan mukaisesti mahdolliset tarvittavat toimenpiteet suojellakseen siitä pohjavesimuodostuman osasta, jota edustavalla seurantapaikalla tai edustavilla seurantapaikoilla pohjaveden laatonormeja on rikottu tai raja-arvot on ylitetty, riippuvaisia vesi- ja maaekosysteemejä ja ihmisen pohjavedenkäyttöä.

5 artikla

Merkityksellisten ja pysyvien nousevien muutossuuntien toteaminen ja niiden kohtien määrittäminen, joissa muutossuunnat käännetään laskeviksi

1. Jäsenvaltioiden on liitteen IV mukaisesti tunnistettava uhatuiksi todetuissa pohjavesimuodostumissa tai pohjavesimuodostumaryhmissä havaittavien pilaavien aineiden ja niiden ryhmien ja pilaantumisen indikaattorien pitoisuuksien merkitykselliset ja pysyvät nousevat muutossuunnat ja määritettävä ne kohdat, joissa muutossuunnat käännetään laskeviksi.
2. Jäsenvaltioiden on pohjaveden pilaantumisen asteittaiseksi vähentämiseksi käännettävä direktiivin 2000/60/EY 11 artiklassa tarkoitetun toimenpideohjelman avulla muutossuunnat, joista aiheutuu merkittävää vaaraa tai vahinkoa vesi- tai maaekosysteemien laadulle, ihmisten terveydelle tai vesiympäristön tosiasialliselle tai mahdolliselle oikeutetulle käytölle.
3. Jäsenvaltioiden on määritettävä havaitun muutossuunnan ja siihen liittyvän ympäristöriskin perusteella kohta, jossa

muutossuunta käännetään laskevaksi, prosentiosuutena liitteessä I vahvistettujen pohjaveden laatonormien ja 3 artiklan nojalla vahvistettujen raja-arvojen tasosta liitteessä IV olevan B osan 1 kohdan mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on esitettävä direktiivin 2000/60/EY 13 artiklan mukaisesti toimitettavissa vesienhoitosuunnitelmissa yhteenveto

a) siitä, miten arviot muutossuunnista pohjavesimuodostuman tai -muodostumaryhmän alueella olevissa yksittäisissä seurantapaikoissa ovat vaikuttaneet siihen, että kyseisissä muodostumissa on mainitun direktiivin liitteessä V olevan 2.5 kohdan mukaisesti havaittu merkityksellinen ja pysyvä nouseva muutossuunta jonkin pilaavan aineen pitoisuudessa tai sellaisen muutossuunnan kääntymisen laskevaksi; ja

b) 3 kohdan mukaisesti määriteltyjen kohtien perusteista.

5. Arvioitaessa pohjavesimuodostumissa jo olevien sellaisten epäpuhtausvanojen vaikutuksia, jotka voivat vaarantaa direktiivin 2000/60/EY 4 artiklassa mainittujen tavoitteiden saavuttamisen, erityisesti pistekuormituslähteistä ja pilaantuneesta maa-aineksesta aiheutuvien vanojen osalta, jäsenvaltioiden on tarvittaessa tehtävä lisäarviointeja tunnistettujen pilaavien aineiden pitoisuuksien muutossuunnista sen varmistamiseksi, että pilaantuneilta alueilta peräisin olevat epäpuhtausvanat eivät leviä, eivät huononna pohjavesimuodostuman tai -muodostumaryhmän kemiallista tilaa eivätkä aiheuta vaaraa ihmisten terveydelle eivätkä ympäristölle. Näiden arviointien tuloksista on esitettävä yhteenveto direktiivin 2000/60/EY 13 artiklan mukaisesti toimitetuissa vesienhoitosuunnitelmissa.

6 artikla

Toimenpiteet, joilla ehkäistään tai rajoitetaan pilaavien aineiden pääsyä pohjaveteen

1. Jotta direktiivin 2000/60/EY 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdan mukaisesti vahvistettu pilaavien aineiden pohjaveteen pääsyn ehkäisemistä tai rajoittamista koskeva tavoite saavutettaisiin, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseisen direktiivin 11 artiklan mukaisesti laadittuun toimenpideohjelmaan sisältyvät

- a) kaikki toimenpiteet, jotka ovat tarpeen pyrittäessä ehkäisemään vaarallisten aineiden pääsy pohjaveteen. Tällaisten aineiden määrittämisessä jäsenvaltioiden on erityisesti otettava huomioon vaaralliset aineet, jotka kuuluvat direktiivin 2000/60/EY liitteessä VIII olevassa 1–6 kohdassa tarkoitettuihin ryhmiin, ja aineet, jotka kuuluvat kyseisessä liitteessä 7–9 kohdassa tarkoitettuihin ryhmiin, jos niitä pidetään vaarallisina;

b) direktiivin 2000/60/EY liitteessä VIII lueteltujen pilaavien aineiden, joita ei pidetä vaarallisina, sekä muiden vaarattomien pilaavien aineiden, joita ei ole lueteltu kyseisessä liitteessä mutta joiden jäsenvaltiot katsovat aiheuttavan tosiasiallisen tai mahdollisen pilaantumisriskin, osalta kaikki tarvittavat toimenpiteet aineiden pohjaveteen pääsyn rajoittamiseksi, jotta varmistettaisiin, ettei tällainen pääsy aiheuta pohjaveden hyvän kemiallisen tilan huononemista, aiheuta merkittävää ja pysyvää nousevaa muutossuuntaa pohjaveden pilaavien aineiden pitoisuuksissa eikä muutoin pilaa pohjavettä. Näissä toimenpiteissä on otettava huomioon vahvistetut hyvät toimintatavat, mukaan luettuina asiaa koskevassa yhteisön lainsäädännössä määritellyt parhaat ympäristökäytännöt ja parhaat käytettävissä olevat tekniikat.

Ottaessaan käyttöön a tai b kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä jäsenvaltiot voivat ensiksi määritellä olosuhteet, joissa direktiivin 2000/60/EY liitteessä VIII lueteltuja pilaavia aineita, erityisesti kyseisessä liitteessä olevassa 7 kohdassa tarkoitettuja keskeisiä metalleja ja niiden yhdisteitä, on pidettävä vaarallisina tai vaarattomina.

2. Pohjaveden kemialliseen tilaan vaikuttava eri lähteistä peräisin olevien pilaavien aineiden pääsy pohjaveteen on otettava huomioon aina, kun se on teknisesti mahdollista.

3. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa pilaavien aineiden pohjaveteen pääsyn 1 kohdassa säädetyistä toimenpiteistä, sanotun kuitenkin rajoittamatta yhteisön muussa lainsäädännössä asetettujen tiukempien vaatimusten soveltamista, silloin kun

- a) se johtuu direktiivin 2000/60/EY 11 artiklan 3 kohdan j alakohdan mukaisesti sallituista suorista päästöistä;
- b) toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että pohjaveteen pääsevien aineiden määrät ja pitoisuudet ovat niin pieniä, että sen laatu ei vaarannu nyt eikä tulevaisuudessa;
- c) se johtuu onnettomuuksista tai poikkeuksellisista luonnonolosuhteista, joita ei olisi kohtuudella voitu ennustaa, välttää eikä lieventää;
- d) se johtuu direktiivin 2000/60/EY 11 artiklan 3 kohdan f alakohdan mukaisesti sallitusta tekopohjaveden muodostamisesta;
- e) toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että ehkäiseminen tai rajoittaminen ei ole teknisesti mahdollista ilman
 - i) toimenpiteitä, jotka lisäisivät ihmisten terveyteen tai ympäristön laatuun kohdistuvia riskejä kokonaisuudessaan; tai
 - ii) kohtuuttoman kalliita toimenpiteitä pilaavien aineiden määrien poistamiseksi pilaantuneesta kalliio- tai maaperästä tai niiden suodattamisen valvomiseksi; tai

f) se johtuu pintavesiin kohdistetuista toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muun muassa tulvien ja kuivuuden vaikutusten lieventäminen ja vesien ja vesiväylien hoito myös kansainvälisellä tasolla. Tällaiset toimenpiteet, esimerkiksi sedimenttienkaivuu, ruoppaus, siirto ja läjitys pintavesissä, on toteutettava jäsenvaltioiden tätä varten laatimien yleisten sitovien vaatimusten ja soveltuviissa tapauksissa tällaisten vaatimusten perusteella annettujen lupien mukaisesti, eivätkä ne saa vaarantaa asianomaisille pohjavesimuodostumille direktiivin 2000/60/EY 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdan mukaisesti asetettujen ympäristöta-voitteiden toteutumista.

4. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset pitävät kirjaa 3 kohdassa tarkoitetuista poikkeuksista voidakseen ilmoittaa niistä komissiolle tämän pyynnöstä.

7 artikla

Siirtymäjärjestelyt

Aikana, joka alkaa ... (*) ja päättyy 22 päivänä joulukuuta 2013, uusissa, direktiivin 80/68/ETY 4 ja 5 artiklan mukaisissa lupamenettelyissä on otettava huomioon tämän direktiivin 3, 4 ja 5 artiklassa säädetyt vaatimukset.

8 artikla

Tekniset mukautukset

Liitteitä II, III ja IV voidaan mukauttaa tieteen ja tekniikan kehitykseen direktiivin 2000/60/EY 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna menettelyn mukaisesti, ottaen huomioon mainitun direktiivin 13 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu vesienhoitosuunnitelman uudelleentarkastelun ja ajantasaistamisen määräaika.

9 artikla

Täytäntöönpano

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään ... (*). Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

(*) Kahden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.

*10 artikla***Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

*11 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 23 päivänä tammikuuta 2006.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

...

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

...

LIITE I

POHJAVEDEN LAATUNORMIT

1. Seuraavat pohjaveden kemiallisen tilan arvioimisessa 4 artiklan mukaisesti käytettävät pohjaveden laatunormit ovat direktiivin 2000/60/EY liitteessä V olevassa taulukossa 2.3.2 tarkoitettuja laatunormeja, ja ne on laadittu direktiivin 17 artiklan mukaisesti.

Pilaava aine	Laatunormit	Huomautus
Nitraatit	50 mg/l	Direktiivin 91/676/ETY soveltamisalaan kuuluvien toimintojen osalta tämän arvon (50 mg/l) edellyttämien ohjelmien ja toimenpiteiden on oltava kyseisen direktiivin mukaisia. ⁽¹⁾
Torjunta-aineiden vaikuttavat aineet, mukaan luettuina niiden merkitykselliset aineenvaihdunta-, hajoamis- tai reaktiotuotteet ⁽²⁾	0,1 µg/l 0,5 µg/l (yhteensä) ⁽³⁾	

⁽¹⁾ Tämä ei koske toimintoja, jotka eivät kuulu direktiivin 91/676/ETY soveltamisalaan.

⁽²⁾ 'Torjunta-aineilla' tarkoitetaan direktiivin 91/414/ETY 2 artiklassa määriteltyjä kasvinsuojeluaineita ja direktiivin 98/8/EY 2 artiklassa määriteltyjä biosidituotteita.

⁽³⁾ 'Yhteensä' tarkoittaa kaikkien seurannassa havaittujen ja mitattujen yksittäisten torjunta-aineiden summaa.

2. Tulokset torjunta-aineita koskevien laatunormien soveltamisesta tämän direktiivin mukaisesti määritellyllä tavalla eivät vaikuta direktiivin 91/414/ETY ja direktiivin 98/8/EY mukaisten riskien arviointimenettelyjen tuloksiin.
3. Jos katsotaan, että pohjaveden laatunormit voivat tietyn pohjavesimuodostuman osalta aiheuttaa sen, että direktiivin 2000/60/EY 4 artiklassa määriteltyjä ympäristötavoitteita ei saavuteta pohjaveteen liittyvissä pintavesissä tai että tällaisten muodostumien ekologinen tai kemiallinen laatu huononee merkittävästi tai että niistä aiheutuu merkittävää vahinkoa kyseisestä pohjavesimuodostumasta suoraan riippuvaisille maaekosysteemeille, on vahvistettava tiukemmat raja-arvot tämän direktiivin 3 artiklan ja liitteen II mukaisesti. Tällaisen raja-arvon yhteydessä vaadittavia ohjelmia ja toimenpiteitä on sovellettava myös direktiivin 91/676/ETY soveltamisalaan kuuluviin toimintoihin.

LIITE II

POHJAVEDEN PILAAVIEN AINEIDEN JA PILAANTUMISEN INDIKAATTORIEN RAJA-ARVOT**A OSA: OHJEET RAJA-ARVOJEN VAHVISTAMISEEN JÄSENVALTIOISSA 3 ARTIKLAN MUKAISESTI**

Jäsenvaltioiden on vahvistettava raja-arvot kaikille pilaaville aineille ja pilaantumisen indikaattoreille, jotka direktiivin 2000/60/EY 5 artiklan mukaisesti tehdyn ominaispiirteiden analysoinnin perusteella osoittavat, että pohjavesimuodostumien tai -muodostumaryhmien hyvää kemiallista tilaa ei mahdollisesti saavuteta.

Raja-arvot on laadittava siten, että jos seurannan tulokset edustavassa seurantapaikassa ylittävät raja-arvot, se osoittaa, että yksi tai useampi 4 artiklan 2 kohdan b alakohdan ii, iii ja iv alakohdassa mainittu pohjaveden hyvän kemiallisen tilan edellytys ei ehkä täyty.

Raja-arvoja vahvistaessaan jäsenvaltioiden on noudatettava seuraavia ohjeita:

1. Raja-arvojen määrittämisen olisi perustuttava seuraaviin seikkoihin:
 - a) pohjaveden sekä siihen liittyvien vesiekosysteemien ja siitä riippuvaisten maaekosysteemien vuorovaikutuksen taso;
 - b) vaikutus pohjaveden nykyisiin tai tuleviin oikeutettuihin käyttötarkoituksiin tai merkityksiin;
 - c) kaikki pilaavat aineet, jotka ovat osoituksena siitä, että pohjavesimuodostuma on uhattuna, ottaen huomioon B osassa vahvistetut vähimmäisluettelot;
 - d) hydrogeologiset ominaispiirteet, mukaan luettuina tiedot tausta-arvoista ja vesitaseesta.
2. Raja-arvon määrittämisessä olisi otettava huomioon myös pilaavien aineiden alkuperä, niiden mahdollinen esiintyminen luonnossa, niiden toksikologia ja leviämistäipumus, niiden pysyvyys ja niiden biokertyvyyspotentiaali.
3. Raja-arvojen määrittämisen tukena olisi käytettävä kerättyjen tietojen valvontamekanismia, joka perustuu tietojen laadun arviointiin, analyttisiin näkökohtiin sekä taustatason aineiden osalta, joita voi esiintyä sekä luonnollisesti että ihmisen toiminnan tuloksena.

B OSA: VÄHIMMÄISLUETTELOT PILAAVISTA AINEISTA JA NIIDEN INDIKAATTOREISTA, JOITA KOSKEVIEN RAJA-ARVOJEN VAHVISTAMISTA JÄSENVALTIOIDEN ON HARKITTAVA 3 ARTIKLAN MUKAISESTI**1. Aineet tai ionit, joita voi esiintyä sekä luonnossa että ihmisen toiminnan seurauksena**

Arseeni

Kadmium

Lyijy

Elohopea

Ammonium

Kloridi

Sulfaatti

2. Synteettiset aineet

Triklloorietyleeni

Tetrakloorietyleeni

3. Suolaantumista tai muiden aineiden pohjaveteen tunkeutumista osoittavat muuttujat ⁽¹⁾

Sähkönjohtavuus

⁽¹⁾ Ihmisen toiminnasta aiheutuvien suolapitoisuuksien osalta jäsenvaltiot voivat päättää vahvistaa raja-arvot joko sulfaatile ja kloridille tai sähkönjohtavuudelle.

C OSA: TIEDOT, JOTKA JÄSENVALTIOIDEN ON ANNETTAVA NIIDEN PILAAVIEN AINEIDEN JA NIIDEN INDIKAATTOREIDEN OSALTA, JOILLE ON VAHVISTETTU RAJA-ARVOT

Jäsenvaltioiden on direktiivin 2000/60/EY 13 artiklan mukaisesti toimitetuissa vesienhoitosuunnitelmissa esitettävä yhteenveto siitä, miten tässä liitteessä olevassa A osassa säädettyä menettelyä on noudatettu.

Jäsenvaltioiden on mahdollisuuksien mukaan toimitettava erityisesti seuraavat:

- a) tiedot uhatuiksi luokiteltujen pohjavesimuodostumien tai -muodostumaryhmien määrästä sekä tähän luokitukseen vaikuttavista pilaavista aineista ja pilaantumisen indikaattoreista, mukaan luettuina mitatut pitoisuudet tai arvot;
- b) tiedot kustakin uhatuksi luokitellusta pohjavesimuodostumasta, erityisesti muodostuman koko, pohjavesimuodostumien ja niihin suoraan liittyvien pintavesien sekä niistä riippuvaisten maaekosysteemien välinen suhde ja, jos kyseessä ovat luonnossa esiintyvät aineet, niiden luonnolliset taustatasot pohjavesimuodostumissa;
- c) raja-arvot riippumatta siitä, sovelletaanko niitä jäsenvaltion tasolla, vesienhoitoalueen tai kansainvälisen vesienhoitoalueen jonkin jäsenvaltion alueella sijaitsevan osan tasolla vai pohjavesimuodostuman tai -muodostumaryhmän tasolla;
- d) raja-arvojen suhde
 - i) havaittuihin taustatasoihin, kun kyseessä ovat luonnossa esiintyvät aineet;
 - ii) ympäristöä koskeviin laatutavoitteisiin ja muihin vesiensuojelunormeihin, jotka ovat voimassa jäsenvaltion, yhteisön tai kansainvälisellä tasolla; ja
 - iii) kaikkiin merkityksellisiin tietoihin, jotka koskevat pilaavien aineiden toksikologiaa, ekotoksikologiaa, pysyvyyttä, biokertyvyyspotentiaalia ja leviämistäipumusta.

LIITE III

POHJAVEDEN KEMIALLISEN TILAN ARVIOINTI

1. Arviointimenettely pohjavesimuodostuman tai pohjavesimuodostumaryhmän kemiallisen tilan määrittämiseksi toteutetaan kaikkien uhatuiksi luokiteltujen pohjavesimuodostumien osalta ja kaikkien niiden pilaavien aineiden osalta, jotka vaikuttavat pohjavesimuodostuman tai -muodostumaryhmän tällaiseen luokitukseen.
 2. Jäsenvaltioiden suorittamissa 4 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tutkimuksissa on otettava huomioon
 - a) tiedot, jotka on kerätty osana direktiivin 2000/60/EY 5 artiklan ja sen liitteessä II olevan 2.1, 2.2 ja 2.3 kohdan mukaista tarkastelua;
 - b) direktiivin 2000/60/EY liitteessä V olevan 2.4 kohdan mukaisesti saadut pohjaveden seurantaverkon tulokset ja
 - c) muut merkitykselliset tiedot mukaan luettuna seurantapaikassa havaittujen asianomaisten pilaavien aineiden pitoisuuksien vuosittainen aritmeettinen keskiarvo, jota on verrattu liitteessä I esitettyihin pohjaveden laatuunormeihin ja jäsenvaltioiden 3 artiklan ja liitteen II mukaisesti vahvistamiin raja-arvoihin.
 3. Silloin kun jäsenvaltiot tutkivat, täyttyvätkö 4 artiklan 2 kohdan b alakohdan i ja iv alakohdassa mainitut pohjaveden hyvän kemiallisen tilan edellytykset, niiden on — silloin kun se on merkityksellistä ja tarpeen, käyttäen seurantatulosten asianmukaista aggregointia ja sen tukena tarvittaessa pohjavesimuodostuman tai -muodostumaryhmän käsitteelliseen malliin perustuvaa pitoisuuden estimointia — arvioitava sellaisen pohjavesimuodostuman laajuus, jonka pilaavien aineiden pitoisuuden vuosittainen aritmeettinen keskiarvo on pohjaveden laatuunormia tai raja-arvoa korkeampi.
 4. Silloin kun jäsenvaltiot tutkivat, täyttyvätkö 4 artiklan 2 kohdan b alakohdan ii ja iii alakohdassa mainitut pohjaveden hyvän kemiallisen tilan edellytykset, niiden on — silloin kun se on merkityksellistä ja tarpeen, asianmukaisten seurantatulosten perusteella ja sopivan pohjavesimuodostuman käsitteellisen mallin pohjalta — arvioitava
 - a) pohjavesimuodostumasta siihen liittyviin pintavesiin tai siitä suoraan riippuvaisiin maaekosysteemeihin kulkeutuvien pilaavien aineiden määrät ja pitoisuudet;
 - b) pohjavesimuodostumaan liittyviin pintavesiin ja siitä suoraan riippuvaisiin maaekosysteemeihin kulkeutuvien pilaavien aineiden määrien ja pitoisuuksien todennäköinen vaikutus;
 - c) suolaantumisen tai muiden aineiden tunkeutuminen pohjavesimuodostumaan; ja
 - d) se mahdollisuus, että pohjavedessä olevat pilaavat aineet vaarantavat pohjavedestä otetun, tai mahdollisesti otettavan juomaveden laadun.
 5. Jäsenvaltioiden on esitettävä pohjavesimuodostuman tai -muodostumaryhmän kemiallinen tila karttoina direktiivin 2000/60/EY liitteessä V olevan 2.4.5 ja 2.5 kohdan mukaisesti. Lisäksi jäsenvaltioiden on tarpeen mukaan ja jos mahdollista merkittävä karttoihin kaikki seurantapaikat, joissa pohjaveden laatuunormit ja/tai raja-arvot ylittyvät.
-

LIITE IV

MERKITYKSELLISTEN JA PYSYVIEN NOUSEVIEN MUUTOSSUUNTIEN TUNNISTAMINEN JA KÄÄNTÄMINEN LASKEVIKSI

A OSA: MERKITYKSELLISTEN JA PYSYVIEN NOUSEVIEN MUUTOSSUUNTIEN TUNNISTAMINEN

Jäsenvaltioiden on direktiivin 2000/60/EY liitteen II mukaisesti tunnistettava merkitykselliset ja pysyvät nousevat muutossuunnat kaikissa uhatuiksi luokitelluissa pohjavesimuodostumissa tai -muodostumaryhmissä ottaen huomioon seuraavat vaatimukset:

1. Direktiivin 2000/60/EY liitteessä V olevan 2.4 kohdan mukaisesti seurantaohjelma on suunniteltava niin, että merkitykselliset ja pysyvät nousevat muutossuunnat 3 artiklan mukaisesti nimettyjen pilaavien aineiden pitoisuuksissa voidaan havaita.
2. Menettelyn merkityksellisten ja pysyvien nousevien muutossuuntien tunnistamiseksi on perustettava seuraaviin seikkoihin:
 - a) seurantatiheydet ja seurantapaikat on valittava niin, että ne riittävät
 - i) tarjoamaan tarvittavat tiedot sen varmistamiseksi, että nousevat muutossuunnat voidaan erottaa luonnollisesta vaihtelusta asianmukaisella luotettavuudella ja tarkkuudella;
 - ii) mahdollistamaan nousevien muutossuuntien havaitsemisen riittävän ajoissa, jotta voidaan toteuttaa toimenpiteitä pohjaveden laadun ympäristön kannalta merkittävän huononemisen ehkäisemiseksi tai ainakin sen lieventämiseksi mahdollisuuksien mukaan. Havainnot on tehtävä ensimmäisen kerran vuonna 2009, jos se on mahdollista, ja ottaen huomioon olemassa olevat tiedot direktiivin 2000/60/EY 13 artiklassa tarkoitettuun ensimmäiseen vesienhoitosuunnitelmaan liittyvän, muutossuuntien tunnistamista koskevan raportin yhteydessä, ja sen jälkeen vähintään joka kuudes vuosi;
 - iii) pohjavesimuodostuman fysikaalisten ja kemiallisten ominaispiirteiden ja niiden ajallisten vaihtelujen huomioon ottamiseen, mukaan luettuina pohjaveden virtausolot ja muodostumisnopeus sekä suodattumisaika maaperän läpi;
 - b) käytettyjen seuranta- ja analyysimenetelmien on oltava kansainvälisten laadunvalvontaperiaatteiden, tarpeen mukaan myös CEN- tai kansallisten standardien mukaisia, jotta varmistettaisiin, että toimitetut tiedot vastaavat toisiaan tieteelliseltä laadultaan ja vertailukelpoisuudeltaan;
 - c) arvioinnin on perustuttava tilastolliseen menetelmään, esimerkiksi regressioanalyysiin, yksittäisten seurantapaikkojen muutossuuntien analysoimiseksi aikasarjana;
 - d) jotta muutossuunnan tunnistamisessa vältetään tilastollinen harha, kaikki määrittämissä alle jäävät mittaustulokset on asetettava puoleen aikasarjassa esiintyvän korkeimman määrittämissä arvosta lukuun ottamatta torjunta-aineiden yhteismäärää.
3. Kun tunnistetaan merkityksellisiä ja pysyviä nousevia muutossuuntia sellaisten aineiden pitoisuuksissa, joita esiintyy sekä luonnossa että ihmisen toiminnan seurauksena, on — mikäli tietoja on saatavilla — otettava huomioon tiedot, jotka on kerätty ennen seurantaohjelman käynnistämistä, jotta voitaisiin raportoida nousevan muutossuunnan tunnistamisesta direktiivin 2000/60/EY 13 artiklassa tarkoitettua ensimmäisen vesienhoitosuunnitelman puitteissa.

B OSA: KOHDAT, JOISSA MUUTOSSUUNTA KÄÄNNETÄÄN LASKEVAKSI

Jäsenvaltioiden on 5 artiklan mukaisesti käännettävä laskeviksi sellaiset merkitykselliset ja pysyvät nousevat muutossuunnat, joista saattaa aiheutua haittaa pohjavesimuodostumaan liittyville vesiekosysteemeille tai siitä suoraan riippuvaisille maaekosysteemeille, ihmisten terveydelle tai vesiympäristön tosiasialliselle tai mahdolliselle oikeutetulle käytölle, ottaen huomioon seuraavat vaatimukset:

1. Merkityksellisten ja pysyvien nousevien muutossuuntien kääntämiseksi laskeviksi on ryhdyttävä toimenpiteisiin, kun pilaavan aineen pitoisuus nousee 75 prosenttiin liitteessä I vahvistettujen pohjaveden laadunormien ja 3 artiklan nojalla vahvistettujen raja-arvojen muuttujien arvoista, paitsi jos
 - a) muutossuunnan kääntämisen edellyttämiä toimenpiteitä on aikaistettava, jotta pohjaveden laadun ympäristön kannalta merkittävää huononemista voitaisiin ehkäistä tai ainakin mahdollisuuksien mukaan lieventää mahdollisimman kustannustehokkaasti;
 - b) eri kohta on perusteltu siksi, että erotusrajan takia muutossuuntaa ei voida havaita 75 prosentissa muuttujan arvosta; tai
 - c) muutoksen vauhti ja sen suunnan kääntämismahdollisuus ovat sellaiset, että silloinkin, kun kääntämisen edellyttämiin toimenpiteisiin ryhdytään myöhäisempänä ajankohtana, pohjaveden laadun ympäristön kannalta merkittävää huononemista voidaan vielä ehkäistä tai ainakin mahdollisimman suuressa määrin lieventää mahdollisimman kustannustehokkaasti.

Direktiivin 91/676/ETY soveltamisalaan kuuluvien toimintojen osalta kohta, jossa aloitetaan toimenpiteet merkityksellisten ja pysyvien nousevien muutossuuntien kääntämiseksi laskeviksi, määritellään direktiivin 91/676/ETY ja direktiivin 2000/60/EY mukaisesti.

2. Kun kohta on direktiivin 2000/60/EY liitteessä V olevan 2.4.4 kohdan mukaisesti ja tässä liitteessä olevan B osan 1 kohdan nojalla vahvistettu uhatuksi luokitellulle pohjavesimuodostumalle, sitä ei saa muuttaa direktiivin 2000/60/EY 13 artiklassa säädetyn vesienhoitosuunnitelman mukaisen kuusivuotiskauden aikana.
 3. Muutossuunnan kääntyminen on osoitettava ottaen huomioon A osan 2 kohdassa olevat seurantaan koskevat säännökset.
-

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

Komissio teki 28. lokakuuta 2003 ehdotuksensa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi pohjaveden suojelusta pilaantumiselta.

Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa ⁽¹⁾ ensimmäisessä käsittelyssä 28. huhtikuuta 2005.

Alueiden komitea antoi lausuntonsa ⁽²⁾ 12. helmikuuta 2004.

Euroopan talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa ⁽³⁾ 31. maaliskuuta 2004.

Neuvosto vahvisti yhteisen kantansa 23. tammikuuta 2006.

II TAVOITE

Pohjavesi on tärkeä luonnonvara, josta saadaan vettä ihmisten sekä maatalouden ja teollisuuden käyttöön. Sillä on myös keskeinen merkitys erityisesti kuivina kausina vesi- ja maaekosysteemien säilyttämisessä. Pohjaveden suojeleminen pilaantumiselta on näin ollen ensisijaisen tärkeää; erityisesti korostetaan ehkäisemisen merkitystä, sillä pohjaveden laadun palauttaminen ennalleen kestää yleensä kauan ja on vaikeaa, vaikka pilaantumisen lähde olisi poistettu.

Pohjaveden suojelua säännellään nykyään direktiivillä 80/68/ETY ⁽⁴⁾, joka on kumottava vuonna 2013, sekä direktiivillä 2000/60/EY ⁽⁵⁾ eli vesipolitiikan puitedirektiivillä.

Tässä ehdotuksessa pyritään täyttämään vesipolitiikan puitedirektiivin 17 artiklaan sisältyvä yleinen vaatimus, jonka mukaan Euroopan parlamentti ja neuvosto toteuttavat komission ehdotuksen pohjalta erityisiä toimenpiteitä pohjaveden pilaantumisen estämiseksi ja rajoittamiseksi pohjaveteen liittyvien puitedirektiivin ympäristötavoitteiden saavuttamiseksi.

III YHTEISEN KANNAN ANALYYSI

Yleistä

Yhteinen kanta sisältää joukon Euroopan parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä tekemistä tarkistuksista joko kirjaimellisesti, osittain tai sisällöllisesti. Ne parantavat tai selventävät direktiiviehdotuksen tekstiä.

Muita tarkistuksia ei yhteiseen kantaan ole otettu, koska neuvosto katsoi, että useat niistä eivät olleet tarpeellisia tai niitä ei voitu hyväksyä, tai koska komission alkuperäisestä ehdotuksesta oli poistettu säännöksiä tai niiden sanamuotoa oli muutettu perusteellisesti. Tämä koskee erityisesti liitteitä, joita neuvosto aikoi yksinkertaistaa ja selventää mahdollisimman paljon tosiasiallisen täytäntönnäpönnön varmistamiseksi.

Useita tarkistuksia ei sisällytetty yhteiseen kantaan, koska neuvosto katsoi, että ne eivät olleet säädöskäytännön oppaan mukaisia, koska niissä toistettiin tai tulkittiin vesipolitiikan puitedirektiivin 2000/60/EY säännöksiä tai ne olivat kyseisten säännösten kanssa ristiriidassa.

Useat tarkistukset hylättiin, koska katsottiin, että niissä haluttiin ottaa mukaan ehdotuksen puitedirektiivissä määritellyn soveltamisalueen ulkopuolella olevia säännöksiä tai muuhun lainsäädäntöön sisältyviä säännöksiä.

Yhteiseen kantaan sisältyy myös muita muutoksia kuin Euroopan parlamentin ensimmäisen käsittelyn lausunnossa tarkoitettuja tarkistuksia. Erityisesti neuvosto pyrki jäsentelemään säädösehdotuksen mahdollisimman järkevästi, jotta toimivaltaisten viranomaisten ja kansalaisten olisi helpompi ymmärtää jäsenvaltioille asetettuja vaatimuksia. Lisäksi tehtiin joitakin muotoilua koskevia muutoksia tekstin selventämiseksi tai direktiivin yleisen johdonmukaisuuden varmistamiseksi.

⁽¹⁾ EUVL C 45 E, 23.2.2006, s. 75.

⁽²⁾ EUVL C 109, 30.4.2004, s. 29.

⁽³⁾ EUVL C 112, 30.4.2004, s. 40.

⁽⁴⁾ EYVL L 20, 26.1.1980, s. 43.

⁽⁵⁾ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 71.

Erityistä

Erityisesti neuvosto oli yhtä mieltä siitä, että

- Tarkistuksessa 1 ja tarkistuksen 2 ensimmäisessä osassa ei tehty selkeää eroa sanojen ”pilaantuminen” ja ”tilan heikkeneminen” välillä. Viittaus tarpeeseen ehkäistä kaikkien pohjavesimuodostumien tilan heikkeneminen vesipolitiikan puitedirektiivin mukaisesti lisättiin 1 artiklaan.
- Tarkistuksessa 3 asetettaisiin kaikille pohjavesimuodostumille normit, joita sovelletaan juomaveden ottamiseen käytettyihin muodostumiin, mikä taas ei olisi käytännössä toteutettavissa. Sama koskee tarkistuksen 62 ensimmäistä osaa (toisen osan neuvosto hyväksyi), tarkistuksen 65 2 kohdan b alakohdtaa ja tarkistusta 68.
- Tarkistuksissa 95 ja 100 esitetyt tavoitteet saavutetaan parhaiten yhteisön tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen puiteohjelmien avulla.
- Tarkistuksessa 4 ei noudateta vesipolitiikan puitedirektiiviä, jossa selvästi erotetaan pohjaveden ja pintaveden suojelutasot.
- Tarkistuksissa 7, 10 ja 80 sekä tarkistuksen 15 aa kohdassa käsitellään pohjaveden määrällistä tilaa. Se ei kuulu tämän johdannaisdirektiivin soveltamisalaa, joka koskee yksinomaan laadullista tilaa, kuten vesipolitiikan puitedirektiivin 17 artiklassa on määritelty.
- Tarkistukset 8 ja 9, joissa viitataan muihin politiikan aloihin, eivät ole säädöskäytännön oppaan mukaisia, kuten ei myöskään tarkistus 13, jonka katsottiin tulkitsevan vesipolitiikan puitedirektiiviä sen sijaan, että siinä olisi perusteltu pohjavesidirektiiviä.
- Tarkistus 11 on tarpeeton, koska yhteisen kannan tekstin 6 artiklassa otetaan käyttöön vastaavanlainen järjestelmä kuin direktiivissä 80/68/ETY.
- Tarkistus 16 on päällekkäinen vesipolitiikan puitedirektiivin 5 artiklan säännösten kanssa, joissa vahvistetaan selkeästi ominaispiirteiden analysointia koskevat vastuualueet.
- Tarkistusta 17 ei voida hyväksyä, koska neuvosto katsoi, että yhteisön tasolla annettujen laatumormien ja jäsenvaltioiden kansallisten hydrogeologisten ominaispiirteiden mukaan määrittelemien raja-arvojen välinen selvä käsitteellinen ja terminologinen ero on direktiiviehdotuksen keskeinen tekijä. Tämän lähestymistavan heikentäminen tai sen hylkääminen mutkistaisi täytäntöönpanoa ja huonontaisi tuloksia. Sama koskee koko tekstiä, kaikkia seuraavia tarkistuksia tai osaa niistä: 30, 31, 34, 36, 65, 66, 67, 69, 70, 71, 89 ja 90.
- Tarkistus 18 voidaan hyväksyä periaatteessa, mutta sanamuotoa selvennettiin, jotta ympäristörisikkiin mahdollisesti johtavien muutossuuntien käsite tulisi paremmin käsiteltyä.
- Tarkistukset 19 ja 20 voidaan hyväksyä osittain, mutta ne eivät sellaisenaan vastanneet vesipolitiikan puitedirektiiviä. Molemmista tarkistuksista otetut kohdat yhdistettiin 2 artiklan 4 kohtaan.
- Tarkistuksessa 21 määritellään uudelleen vesipolitiikan puitedirektiivissä oleva termi, joka olisi voinut johtaa sekaannukseen. Vesipolitiikan puitedirektiivissä edellytetään, että pohjavesimuodostumien tila, mutta ei laatu, ei huonone.
- Tarkistuksissa 22 ja 24 sekä tarkistuksen 38 ensimmäisessä osassa viitataan käsitteisiin, joita ei sellaisinaan käytetä yhteisessä kannassa, ja ne ovat käytännön kannalta ongelmallisia. Luonnollisesti esiintyviä pitoisuuksia käsitellään kuitenkin johdanto-osan 7 kappaleessa (ja niihin viitataan myös tarkistuksessa 91).
- Tarkistuksissa 23, 49 ja 93 otetaan käyttöön uusi, monimerkityksinen ja tarpeeton termi, joka olisi voinut johtaa laajaan väärään tulkintaan. Menneisyydessä tapahtunut saastuminen sisältyy asianmukaisesti yhteisen kannan ja vesipolitiikan puitedirektiivin yleisempiin säännöksiin.
- Tarkistus 56 ei ole asianmukainen ottaen huomioon direktiiviehdotuksen soveltamisalan.
- Tarkistus 27 ei ole yhteensopiva neuvoston kannan kanssa, jonka mukaan laatumormit ja raja-arvot olisi asetettava pohjavesimuodostumille aiheutuvan riskin mukaisille tasoille.

- Tarkistukset 57 ja 59 ovat tarpeettomia, koska hyvän ja huonon kemiallisen tilan merkitystä käsitellään yhteisessä kannassa.
- Tarkistus 37 on tarpeeton vesipolitiikan puitedirektiivissä olevien ”pilaavaa ainetta” ja ”pilaantumista” koskevien määritelmien osalta.
- Tarkistusta 40 ei voida hyväksyä, koska jäsenvaltiot vastaavat toimenpiteitä koskevan ohjelman täytäntöönpanosta.
- Tarkistuksessa 41 käsitellyt asiat sisältyivät jo yhteisen kannan liitteeseen IV ja tarkistuksessa 58 käsitellyt asiat liitteeseen III.
- Tarkistusta 46 ei voida hyväksyä, koska siinä käytetään direktiivistä 80/68/ETY johdettua säännöstä hyvin erilaisessa tekstiyhteydessä, mikä tekee siitä toimimattoman.
- Tarkistukset 51, 52 ja 54 ovat päällekkäisiä vesipolitiikan puitedirektiivin säännösten kanssa. Tarkistuksen 50 osalta neuvosto otti käyttöön direktiivin 80/68/ETY (15 artikla) mukaisen tekstin 6 artiklan 4 kohtaan ja otti samalla huomioon tarpeen minimoida hallinnollista rasitetta.
- Tarkistuksessa 55 jätettiin liite III epäasianmukaisesti mahdollisten teknisten mukautusten ulkopuolelle.
- Tarkistuksessa 60 ehdotettu poisto olisi johtanut tämän pohjavesidirektiivin ja direktiivin 91/676/ETY väliseen yhteensopimattomuuteen. Yhteisessä kannassa selvennetään, miten nämä kaksi direktiiviä suhtautuvat toisiinsa.
- Tarkistuksella 64 ei ole enää merkitystä sellaisenaan, koska yhteisessä kannassa käsitellään noudattamista eri tavalla; tarkoituksena on välttää tilannetta, jossa noudattamatta jättäminen yhdessä ainoassa seurantapaikassa tarkoittaisi noudattamatta jättämistä koko pohjavesimuodostuman tai -muodostumien osalta (ks. 4 artikla ja liite III).
- Tarkistuksilla 73, 76, 77, 78, 79 (ensimmäinen osa), 83, 84 ja 85 ei ole enää merkitystä asiassa. Erityisesti neuvosto katsoi, että alkuperäisessä ehdotuksessa oleva kiinteää aikasarjaa koskevaa lähestymistapaa ei voida soveltaa ottaen huomioon koko EU:ssa vallitsevat erilaiset hydrogeologiset olosuhteet ja että yhteiset kriteerit olisi määriteltävä ainoastaan muutossuuntauksen tunnistamista varten ja lähtökohdaksi muutossuunnan kääntämiselle laskevaksi (liite IV). Tarkistuksen 79 toinen osa (samanlainen kuin tarkistus 89) lisättiin sisällöltään liitteeseen IV, kohtaan 1.3.
- Tarkistus 81 on epäselvä ja ristiriidassa vesipolitiikan puitedirektiivin tekstin kanssa. Yhteisen kannan 5 artiklan 2 kohdassa selvennetään kuitenkin, mitä suojellaan.

IV LOPUKSI

Neuvosto uskoo, että yhteinen kanta on tasapainoinen toimenpidekokonaisuus, joka edistää osaltaan EY:n perustamissopimuksen 174 artiklan 1 kohdan mukaisten yhteisön ympäristöpoliittisten tavoitteiden saavuttamista ja edistää pohjaveden suojelua pilaantumiselta. Samalla noudatetaan direktiivin 2000/60/EY pohjaveteen liittyviä säännöksiä ja jätetään tosiasiallinen täytäntöönpano jäsenvaltioille ottaen asiaankuuluvalla tavalla huomioon erityiset kansalliset hydrogeologiset olosuhteet.

Neuvosto toivoo rakentavan keskustelun käymistä Euroopan parlamentin kanssa, jotta direktiivi voitaisiin antaa pikaisesti.

Neuvoston 23 päivänä tammikuuta 2006 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 5/2006

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/.../EY antamiseksi Euroopan yhteisön paikka-tietoinfrastruktuurin (INSPIRE) perustamisesta

(2006/C 126 E/02)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon, ⁽¹⁾

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Yhteisön ympäristöpolitiikan tavoitteena on oltava suojelun korkea taso yhteisön eri alueiden tilanteiden erilaisuus huomioon ottaen. Tietoja, myös paikkatietoja, tarvitaan lisäksi sellaisten tämän ja muiden yhteisön politiikkojen muotoiluun ja täytäntöönpanoon, joissa on EY:n perustamissopimuksen 6 artiklan mukaisesti otettava huomioon ympäristönsuojeluvaatimukset. Jotta mainitunlainen huomioon ottaminen olisi mahdollista, on järjestettävä koordinoitu tiedon käyttäjien ja tuottajien kesken, jotta tietoa ja tietämystä eri aloilta voidaan yhdistää.
- (2) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 1600/2002/EY ⁽³⁾ hyväksytyssä kuudennessa ympäristöä koskevassa yhteisön toimintaohjelmassa edellytetään, että yhteisön ympäristöpolitiikkaa pyritään harjoittamaan yhtenäisesti ja siten, että alueelliset ja paikalliset erot otetaan huomioon. Kyseisessä toimintaohjelmassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseen tarvittavien paikkatietojen saatavuuteen, laatuun, rakenteeseen, saavutettavuuteen ja yhteiskäyttöön liittyy useita ongelmia.
- (3) Paikkatietojen saatavuuteen, laatuun, rakenteeseen, saavutettavuuteen ja yhteiskäyttöön liittyvät ongelmat ovat samoja useilla eri politiikan ja tiedon aloilla, ja niitä esiintyy useilla viranomaisten tasoilla. Ongelmien ratkai-

seminen edellyttää toimenpiteitä, jotka tukevat yhteentoimivien paikkatietojen ja paikkatietopalveluiden vaihtoa, yhteiskäyttöä, saatavuutta ja käyttöä eri hallinnon tasoilla ja eri aloilla. Näin ollen olisi perustettava erityinen yhteisön paikkatietoinfrastruktuuri.

- (4) Euroopan yhteisön paikkatietoinfrastruktuurin (INSPIRE) olisi tuettava ympäristöön suoraan tai välillisesti vaikuttavia politiikkoja ja toimia koskevaa päätöksentekoa.
- (5) INSPIREN olisi perustuttava jäsenvaltioiden perustamiin paikkatietoinfrastruktuureihin, jotka ovat yhteisten täytäntöönpanosääntöjen mukaisia ja joita täydennetään yhteisön toimilla. Näillä toimilla olisi varmistettava, että jäsenvaltioiden perustamat paikkatietoinfrastruktuurit ovat yhteensopivia ja käytettävissä yhteisön sisällä ja yli valtioiden rajojen.
- (6) Jäsenvaltioiden paikkatietoinfrastruktuurit olisi suunniteltava niin, että voidaan varmistaa paikkatietojen säilyttäminen, saatavuus ja ylläpito asianmukaisimmalla tasolla. Yhteisön alueelta eri lähteistä peräisin olevia paikkatietoja olisi voitava yhdistellä johdonmukaisesti ja niiden yhteiskäytön olisi oltava mahdollista useiden käyttäjien ja sovellusten kesken. Yhdellä viranomaistasolla kerättyjen paikkatietojen käytön olisi oltava mahdollista muilla viranomaistasoilla siltä osin kuin tässä direktiivissä asetetaan mainituille julkisille viranomaisille velvollisuus paikkatietojen yhteiskäyttöön. Paikkatietojen olisi oltava saatavissa ehdoin, jotka eivät aiheottomasti rajoita tietojen laajaa käyttöä. Saatavissa olevien paikkatietojen olisi löydettävä helposti, niiden soveltuvuus olisi voitava arvioida helposti ja niiden käyttöehdot olisi saatava helposti selville.
- (7) Tämän direktiivin ja ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta 28 päivänä tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY ⁽⁴⁾ soveltamisaloissa on jonkin verran päällekkäisyyttä paikkatietojen osalta. Tämän direktiivin soveltamisen ei pitäisi rajoittaa direktiivin 2003/4/EY soveltamista.

⁽¹⁾ EUVL C 221, 8.9.2005, s. 33.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 7. kesäkuuta 2005 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 23. tammikuuta 2006 ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL L 242, 10.9.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26.

- (8) Tämän direktiivin soveltamisen ei pitäisi rajoittaa julkisen sektorin hallussa olevien tietojen uudelleenkäytöstä 17 päivänä marraskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/98/EY⁽¹⁾ soveltamista, koska sen tavoitteet täydentävät tämän direktiivin tavoitteita.
- (9) INSPIREN perustaminen antaa merkittävää lisäarvoa muille yhteisön aloitteille ja myös hyötyy näistä aloitteista, joita ovat esimerkiksi Galileo-yhteisyrityksen perustamisesta 21 päivänä toukokuuta 2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 876/2002⁽²⁾ ja komission tiedonanto Euroopan parlamentille ja neuvostolle ”Ympäristön ja turvallisuuden maailmanlaajuinen seuranta (GMES): GMES-valmiuksien aikaansaaminen vuoteen 2008 mennessä (toimintasuunnitelma (2004–2008))”. Jäsenvaltioiden olisi harkittava Galileo-ohjelman ja GMES-järjestelmän kautta saatavien tietojen, erityisesti Galileo-ohjelman paikannus- ja ajanmääritystietojen, hyödyntämistä, kun tiedot tulevat saataville.
- (10) Paikkatietojen keräämiseksi, yhdenmukaistamiseksi ja jakelun tai käytön järjestämiseksi on meneillään useita aloitteita kansallisella ja yhteisön tasolla. Tällaiset aloitteet voivat perustua yhteisön lainsäädäntöön, kuten Euroopan epäpuhtauspäästörekisterin (EPER) laatimisesta ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi annetun neuvoston direktiivin 96/61/EY 15 artiklan mukaisesti (IPPC) 17 päivänä heinäkuuta 2000 tehtyyn komission päätökseen 2000/479/EY⁽³⁾, metsien ja ympäristövuorovaikutusten seurannasta yhteisössä (Forest Focus) 17 päivänä marraskuuta 2003 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 2152/2003⁽⁴⁾ tai yhteisön rahoittamiin ohjelmiin (esimerkiksi CORINE Land Cover ja eurooppalainen liikennepolitiikan tietojärjestelmä) tai ne voivat saada alkunsa kansallisen tai alueellisen tason aloitteista. Tämä direktiivi täydentää tällaisia aloitteita luomalla toimintakehyksen, joka mahdollistaa aloitteiden yhteentoimivuuden, mutta se hyödyntää myös saatuja kokemuksia ja nykyisiä aloitteita välttäen päällekkäistä työtä.
- (11) Direktiiviä olisi sovellettava viranomaisten hallussa oleviin tai heidän puolestaan säilytettäviin paikkatietoihin ja paikkatietojen käyttöön viranomaisten toimesta heidän hoitaessaan julkisia tehtäviään. Tietyin edellytyksin sen olisi sovellettava myös sellaisten luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden hallussa oleviin paikkatietoihin, jotka eivät ole viranomaisia, jos nämä luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt sitä pyytävät.
- (12) Direktiivissä ei olisi säädettävä uusien tietojen keräämisestä tai uusista tiedoista koskevien raporttien toimittamisesta komissiolle, koska näitä asioita säännellään muussa ympäristölainsäädännössä.
- (13) Kansallisten infrastruktuurien toteutuksen olisi oltava vaiheittaista ja vastaavasti tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluville paikkatietoryhmille olisi vahvistettava tärkeysjärjestys. Toteutuksessa olisi otettava huomioon se, miten laajasti kyseisiä paikkatietoja tarvitaan eri sovelluksissa politiikan eri osa-alueilla, se, miten ensisijaisia kyseiset yhdenmukaisia paikkatietoja tarvitsevat yhteisön politiikan toimet ovat sekä se, miten pitkälle jäsenvaltioiden toteuttamissa yhdenmukaistamistoimissa on jo edistytty.
- (14) Se, että paikkatietojen etsimiseen tai tiettyyn käyttötarkoitukseen soveltuvuuden selvittämiseen kuluu aikaa ja resursseja, on keskeinen este käytettävissä olevien paikkatietojen täysimääräiselle hyödyntämiselle. Jäsenvaltioiden olisi tästä syystä laadittava metatiedon muodossa kuvaukset käytettävissä olevista paikkatietoaineistoista ja paikkatietopalveluista.
- (15) Yhteisössä saatavilla olevan paikkatiedot ovat hyvin monenlaisessa muodossa ja erilaisissa rakenteissa, mikä hankaloittaa ympäristöön välittömästi tai välillisesti vaikuttavan yhteisön lainsäädännön laatimista, täytäntöönpanoa, seuranta ja arviointia; näin ollen olisi säädettävä käytännön toimista, jotka helpottavat useista eri lähteistä jäsenvaltioissa saatavien paikkatietojen käyttöä. Nämä toimenpiteet olisi suunniteltava niin, että paikkatietoaineistot olisivat yhteentoimivia, ja jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että yhteentoimivuuden saavuttamiseen tarvittavat tiedot ovat saatavissa ehdoilla, jotka eivät rajoita niiden käyttöä kyseiseen tarkoitukseen.
- (16) Verkkopalvelut ovat tarpeen paikkatietojen vaihdon mahdollistamiseksi eri viranomaistason välillä yhteisössä. Näillä verkkopalveluilla olisi mahdollistettava paikkatietojen löytäminen, muuntaminen, tarkastelu ja käyttöönotto sekä paikkatieto- ja verkkokauppapalveluiden käyttö. Verkkopalvelujen olisi toimittava yhteisesti sovitujen määrittelyjen ja suorituskykyä koskevien vähimmäisvaatimusten mukaisesti, jotta jäsenvaltioiden perustamien infrastruktuurien yhteensopivuus voidaan varmistaa. Verkkopalveluissa olisi myös oltava tekninen mahdollisuus siihen, että viranomaiset pystyvät antamaan paikkatietoaineistonsa ja -palvelunsa muiden käyttäjien käyttöön.

⁽¹⁾ EUVL L 345, 31.12.2003, s. 90.

⁽²⁾ EUVL L 138, 28.5.2002, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 192, 28.7.2000, s. 36.

⁽⁴⁾ EUVL L 324, 11.12.2003, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 788/2004 (EUVL L 138, 30.4.2004, s. 17).

- (17) Tiettyjä välittömästi tai välillisesti ympäristöön vaikuttavien yhteisön politiikkojen kannalta merkittäviä paikkatietoaineistoja ja paikkatietopalveluita pitävät hallussaan ja ylläpitävät kolmannet osapuolet. Jäsenvaltioiden olisi näin ollen tarjottava kolmansille osapuolille mahdollisuus osallistua kansallisiin infrastruktuureihin edellyttäen, että infrastruktuureihin kuuluvien paikkatietojen ja paikkatietopalvelujen yhtenäisyys ja helppokäyttöisyys ei tämän johdosta heikkene.
- (18) Jäsenvaltioiden kokemusten perusteella paikkatietoinfrastruktuurin onnistunut toteuttaminen edellyttää, että ainakin jotkut palvelut ovat kansalaisille maksuttomia. Jäsenvaltioiden olisi näin ollen annettava kansalaisten käyttöön maksutta vähintään paikkatietoaineistojen hakupalvelut.
- (19) Jäsenvaltioiden olisi tarjottava pääsy infrastruktuuriinsa komission ylläpitämän yhteisön paikkatietoportaalin kautta sekä niiden mahdollisten palvelupisteiden kautta, joita ne itse päättävät ylläpitää, jotta kansallisten infrastruktuurien kokoaminen yhteisön paikkatietoinfrastruktuuriksi helpottuisi.
- (20) Eri viranomaistason hallussa olevien tietojen saamiseksi käyttöön jäsenvaltioiden olisi poistettava käytännön esteet, joita kansallisen alueellisen ja paikallisen tason viranomaisilla tässä suhteessa on heidän hoitaessaan julkisia tehtäviään, joilla voi olla välillisiä tai välittömiä vaikutuksia ympäristöön. Nämä käytännön esteet olisi poistettava silloin, kun tietoja on määrä käyttää julkisten tehtävien hoitamiseen.
- (21) Viranomaisilla on oltava kitkaton pääsy asianmukaisiin paikkatietoaineistoihin ja paikkatietopalveluihin julkisia tehtäviä suorittaessaan. Pääsy voi estyä, jos se riippuu viranomaisien välisistä yksittäisistä ad hoc -neuvotteluista joka kerta, kun pääsy on tarpeen. Jäsenvaltioiden olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet tietojen yhteiskäytön käytännön esteiden ehkäisemiseksi, esimerkiksi käyttämällä viranomaisten välisiä etukäteissopimuksia.
- (22) Järjestelyihin paikkatietoaineistojen ja -palvelujen yhteiskäytön mahdollistamiseksi keskushallinnon ja muun hallinnon sekä sellaisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön kesken, joka hoitaa julkisia hallinnollisia tehtäviä kansallisen lainsäädännön nojalla, voi kuulua lakeja, asetuksia, käyttölupa- tai rahoitusjärjestelyjä tai hallinnollisia menettelyjä esimerkiksi niiden viranomaisten taloudellisen elinkelpoisuuden suojaamiseksi, jotka on veloitettu keräämään tuloja tai joiden tietoja esimerkiksi jäsenvaltio tukee vain osittain, jolloin niiden täytyy periä tuen ulkopuolelle jäävät menot käyttäjiltä, tai esimerkiksi taata kyseisten tietojen ylläpito ja päivitys.
- (23) Siinä jäsenvaltioiden lainsäädännössä, jolla direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, voitaisiin säätää siitä, että paikkatietoaineistoja ja paikkatietopalveluja toimittavat viranomaiset voivat edellyttää kyseisiä paikkatietoaineistoja ja paikkatietopalveluja käyttäviltä muilta viranomaisilta kyseisiä aineistoja ja palveluja koskevia käyttölupia ja vaatia näiltä maksua.
- (24) Jäljempänä olevat 13 artiklan 1 kohdan e alakohdan ja 17 artiklan 1 kohdan säännökset olisi pantava täytäntöön ja niitä olisi sovellettava noudattaen kaikkia henkilötietojen suojaan liittyviä periaatteita yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY⁽¹⁾ mukaisesti.
- (25) Toimintakehyksissä, jotka koskevat paikkatietojen yhteiskäyttöä niiden viranomaisten kesken, joille direktiivissä asetetaan tietojen yhteiskäyttövelvollisuus, olisi kohdeltava tasapuolisesti kyseessä olevia jäsenvaltion viranomaisia, mutta myös kyseessä olevia muiden jäsenvaltioiden viranomaisia ja yhteisön toimielimiä. Koska yhteisön toimielimet ja virastot joutuvat usein yhdistelemään ja arvioimaan kaikista jäsenvaltioista kerättyjä paikkatietoja, niillä pitäisi olla pääsy paikkatietoihin ja mahdollisuus käyttää paikkatietopalveluja yhdenmukaisin ehdoin.
- (26) Sekä viranomaisia että kansalaisia hyödyttävien kolmannen osapuolten tuottamien lisäarvopalvelujen kehittämisen edistämiseksi on tarpeen helpottaa paikkatietojen saatavuutta hallinnollisista ja kansallisista rajoista riippumatta.
- (27) Paikkatietoinfrastruktuurien käytännön toimiva toteutus edellyttää kaikkien infrastruktuurien perustamisesta kiinnostuneiden tahojen koordinoitua, olivatpa ne sitten tiedon tuottajia tai käyttäjiä. Sekä jäsenvaltioihin että yhteisön tasolle olisi näin ollen perustettava asianmukaiset koordinoitirakenteet.

(¹) EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

(28) Jotta informaatioinfrastruktuurien kehityksen nykytaso ja niistä saatu tosiasiallinen kokemus voitaisiin käyttää hyödyksi, olisi tämän direktiivin täytäntöönpanon edellyttämiä toimenpiteitä tuettava kansainvälisillä standardeilla ja Euroopan standardointielinten standardeilla teknisiä standardeja ja määräyksiä⁽¹⁾ ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/34/EY vahvistetun menettelyn mukaisesti.

(29) Koska Euroopan ympäristökeskuksen sekä ympäristöä koskevan Euroopan tieto- ja seurantaverkoston perustamisesta 7 päivänä toukokuuta 1990 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1210/90⁽²⁾ perustetun Euroopan ympäristökeskuksen tehtävänä on tuottaa yhteisölle puolueetonta, luotettavaa ja vertailukelpoista ympäristötietoa yhteisön tasolla ja koska sen tavoitteena on muun muassa parantaa toimintapolitiikkoihin liittyvän ympäristötiedon kulkua jäsenvaltioiden ja yhteisön elinten välillä, sen olisi osallistuttava aktiivisesti tämän direktiivin täytäntöönpanoon.

(30) Paremmasta lainsäädännöstä toimielinten välillä tehdyn sopimuksen⁽³⁾ 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioita kannustetaan laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omat taulukkonsa, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen toimenpiteiden välinen vastavuus, ja julkaisemaan ne.

(31) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽⁴⁾ mukaisesti.

(32) Tämän direktiivin täytäntöönpanoa koskevien päätösten ja INSPIREN tulevan kehityksen valmistelu edellyttää direktiivin täytäntöönpanon jatkuvaa seurantaa ja kertomusten laatimista säännöllisesti.

(33) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on yhteisön paikkatietoinfrastruktuurin perustaminen, ylikansallisten näkökohtien ja paikkatietojen saatavuuden, vaihdon ja yhteiskäytön edellytysten yhteensovittamista yhteisössä koskevan yleisen tarpeen takia, vaan tavoite voidaan paremmin saavuttaa yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvis-

tetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

1. Tällä direktiivillä on tarkoitus säätää yleiset säännöt, joiden tavoitteena on yhteisön ympäristöpolitiikkoja ja ympäristöön mahdollisesti vaikuttavia politiikkoja tai toimintoja tukevan Euroopan yhteisön paikkatietoinfrastruktuurin, jäljempänä 'INSPIRE', perustaminen.

2. INSPIRE perustuu jäsenvaltioiden perustamiin ja ylläpitämiin paikkatietoinfrastruktuureihin.

2 artikla

Tällä direktiivillä ei rajoiteta direktiivin 2003/4/EY eikä direktiivin 2003/98/EY soveltamista.

3 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 'paikkatietoinfrastruktuurilla' tämän direktiivin mukaisesti tuotettuja, ylläpidettyjä tai saataville asetettuja metatietoja, paikkatietoaineistoja ja paikkatietopalveluja; verkkopalveluja ja -teknologioita; tietojen yhteiskäyttöä, saatavuutta ja käyttöä koskevia sopimuksia sekä koordinointi- ja seurantamekanismeja, -prosesseja ja -menetelmiä;
- 'paikkatiedolla' kaikkea tietoa, joka sisältää välittömän tai välillisen viittauksen tiettyyn paikkaan tai maantieteelliseen alueeseen;
- 'paikkatietoaineistolla' tunnistettavissa olevaa paikkatietojen kokonaisuutta;
- 'paikkatietopalveluilla' toimintoja, joita voidaan suorittaa käsittelemällä paikkatietoaineistojen sisältämiä paikkatietoja tai niihin liittyvää metatietoa tietokonesovelluksen avulla;
- 'paikkatietokohteella' abstraktia kuvausta todellisesta asiasta tai ilmiöstä, joka liittyy tiettyyn paikkaan tai maantieteelliseen alueeseen;

⁽¹⁾ EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

⁽²⁾ EYVL L 120, 11.5.1990, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1641/2003 (EUVL L 245, 29.9.2003, s. 1).

⁽³⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

- 6) 'metatiedolla' paikkatietoaineistoja ja paikkatietopalveluja kuvaavaa tietoa, joka mahdollistaa kyseisten aineistojen ja palvelujen löytämisen, luetteloinnin ja käytön;
- 7) 'yhteentoimivuudella' paikkatietoaineistojen ja palvelujen yhdistämisen mahdollisuutta ilman toistuvia manuaalisia toimenpiteitä siten, että tulos on johdonmukainen ja paikkatietoaineistojen ja -palvelujen lisäarvo kasvaa;
- 8) 'INSPIRE-paikkatietoportaalilla' www-sivustoa tai vastaavaa, joka tarjoaa pääsyy 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin palveluihin;
- 9) 'viranomaisella'
- a) keskushallintoa tai muuta kansallista, alueellista tai paikallista hallintoa, julkiset neuvoo-antavat elimet mukaan luettuina;
- b) luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka kansallisen lainsäädännön nojalla hoitaa julkisia hallinnollisia tehtäviä, ympäristöön liittyvät erityistehtävät, -toimet ja -palvelut mukaan luettuina, ja
- c) luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on a tai b alakohdassa tarkoitettujen elimen tai henkilön valvonnassa julkisia velvollisuuksia tai tehtäviä tai joka tarjoaa tällaisen elimen tai henkilön valvonnassa ympäristöön liittyviä julkisia palveluja.
- Jäsenvaltiot voivat säätää, että silloin kun elimet tai laitokset käyttävät lainkäyttö- tai lainsäädäntövaltaa, niitä ei pidetä tässä direktiivissä tarkoitettuina viranomaisina;
- 10) 'kolmannella osapuolella' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, viranomaisia lukuunottamatta.
- d) ne liittyvät yhteen tai useampaan liitteessä I, II tai III lueteltuun tietoryhmään.
2. Jos eri viranomaisten hallussa tai eri viranomaisten puolesta toisen hallussa on moninkertaisia samanlaisia kopioita samasta paikkatietoaineistosta, tätä direktiiviä sovelletaan ainoastaan siihen alkuperäiseen versioon, josta eri kopiot ovat peräisin.
3. Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat myös paikkatietopalvelut, jotka liittyvät 1 kohdassa tarkoitettujen paikkatietoaineistojen sisältämiin tietoihin.
4. Tämä direktiivi ei edellytä uusien paikkatietojen keräämistä.
5. Jos kyseessä ovat paikkatietoaineistot, jotka täyttävät edellä olevan 1 kohdan c alakohdan edellytykset mutta joihin kohdistuu kolmansien osapuolten teollis- ja tekijänoikeuksia, viranomainen voi toteuttaa tämän direktiivin mukaisia toimia ainoastaan kyseisen kolmannen osapuolen suostumuksella.
6. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat jäsenvaltion hallinnon alimmalla tasolla toimivan viranomaisen hallussa tai viranomaisen puolesta toisen hallussa olevat paikkatietoaineistot ainoastaan, jos jäsenvaltiossa on voimassa lakeja tai asetuksia, jotka edellyttävät niiden keruuta tai levittämistä.
7. Liitteissä I, II ja III tarkoitettujen tietoryhmien teknisiä kuvauksia voidaan mukauttaa 22 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen, jotta muutokset ympäristöön vaikuttavia yhteisön politiikkoja tukevien paikkatietojen tarpeissa voidaan ottaa huomioon.

4 artikla

II LUKU

METATIETO

5 artikla

1. Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat paikkatietoaineistot, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:

- a) ne liittyvät alueeseen, jolla jäsenvaltiolla on tai jolla se käyttää lainkäyttöoikeuksia;
- b) ne ovat sähköisessä muodossa;
- c) ne ovat jonkin seuraavan tahon hallussa tai jonkin seuraavan tahon puolesta toisen hallussa:
- i) viranomainen, jos viranomainen on ne tuottanut tai saanut haltuunsa tai hallinnoi tai ylläpitää niitä ja ne kuuluvat sen julkisten tehtävien piiriin,
- ii) kolmas osapuoli, jolle 12 artiklan mukaisesti on annettu mahdollisuus käyttää verkkoa;

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että liitteissä I, II ja III lueteltuja tietoryhmiä vastaavista paikkatietoaineistoista ja paikkatietopalveluista tuotetaan metatietoja ja että nämä metatiedot pidetään ajan tasalla.

2. Metatiedon on sisällettävä seuraavat tiedot:

- a) tieto siitä, ovatko paikkatietoaineistot 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosääntöjen mukaisia;
- b) paikkatietoaineistojen ja -palveluiden saatavuus- ja käyttöehdot ja tarvittaessa niitä vastaavat maksut;

- c) paikkatietojen laatu, myös se, onko tiedot vahvistettu;
- d) paikkatietoaineistojen ja -palvelujen tuottamisesta, hallinnasta, ylläpidosta ja jakelusta vastaavat viranomaiset;
- e) julkisen saatavuuden rajoitukset ja rajoittamisen syyt 13 artiklan mukaisesti.
3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joilla varmistetaan metatiedon täydellisyys ja 3 artiklan 6 kohdassa vahvistetun tarkoituksen täyttämiseen riittävä laatu.
4. Tämän artiklan täytäntöönpanosäännöt hyväksytään 22 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen viimeistään ... (*). Näissä säännöissä on otettava huomioon asiaa koskevat kansainväliset standardit ja käyttäjien vaatimukset.

6 artikla

Jäsenvaltioiden on tuotettava 5 artiklassa tarkoitettut metatiedot seuraavan aikataulun mukaisesti:

- a) viimeistään kahden vuoden kuluttua täytäntöönpanosääntöjen hyväksymispäivästä 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti, jos paikkatietoaineistot kuuluvat liitteissä I ja II lueteltuihin tietoryhmiin;
- b) viimeistään viiden vuoden kuluttua täytäntöönpanosääntöjen hyväksymispäivästä 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti, jos paikkatietoaineistot kuuluvat liitteessä III lueteltuihin tietoryhmiin.

III LUKU

PAIKKATietoaineistojen ja -palvelujen yhteentoimivuus

7 artikla

1. Täytäntöönpanosäännöt, joissa vahvistetaan tekniset järjestelyt paikkatietoaineistojen ja -palvelujen yhteentoimivuutta ja, milloin mahdollista, yhdenmukaistamista varten, on hyväksyttävä 22 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen. Täytäntöönpanosääntöjen laatimisessa on otettava huomioon asiaankuuluvat käyttäjien vaatimukset, nykyiset aloitteet ja kansainväliset standardit paikkatietoaineistojen yhdenmukaistamiseksi sekä toteutettavuus ja kustannus-hyötynäkökohdat. Jos kansainvälisen lainsäädännön mukaisesti perustetut järjestöt ovat hyväksyneet asianmukaiset standardit paikkatietoaineistojen ja paikkatietopalvelujen yhteentoimivuuden ja yhdenmukaistamisen varmistamiseksi, kyseiset standardit on yhdenmukaistettava ja tässä kohdassa mainituissa täytäntöönpanosäännöissä on tarvittaessa viitattava olemassa oleviin teknisiin välineisiin.

(*) Yhden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

2. Komissio tekee toteutettavuudesta ja odotetuista kustannuksista ja hyödyistä selvityksen, jota käytetään pohjana kyseisiä täytäntöönpanosääntöjä koskevien ehdotusten laatimiseksi. Jäsenvaltioiden on pyynnöstä toimitettava komissiolle tiedot, joita tämä tarvitsee voidakseen laatia kyseisen selvityksen. Kun komissio ehdottaa kyseisiä sääntöjä, se kuulee jäsenvaltioita 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa komiteassa selvityksensä tuloksista. Sääntöjen hyväksymisestä ei saa aiheutua jäsenvaltiolle liiallisia kustannuksia.

3. Jäsenvaltioiden on mahdollisuuksien mukaan varmistettava, että kaikki vasta kerätyt tai päivitettyt paikkatietoaineistot ja vastaavat paikkatietopalvelut saatetaan tarkoituksenmukaisessa laajuudessa 1 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosääntöjen mukaisiksi kahden vuoden kuluessa niiden hyväksymisestä ja että muut paikkatietoaineistot ja paikkatietopalvelut saatetaan täytäntöönpanosääntöjen mukaisiksi seitsemän vuoden kuluessa niiden hyväksymisestä.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin täytäntöönpanosääntöihin sisältyy liitteessä I, II tai III lueteltuihin paikkatietoryhmiin kuuluvien paikkatietoaineistojen kannalta merkityksellisten paikkatietokohteiden määrittely ja luokittelu sekä paikkatietojen maantieteellisen sijainnin määrittelytapa.

5. Jäsenvaltioiden kansallisen, alueellisen ja paikallisen tason edustajille sekä muille sellaisille luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille, joilla on heidän paikkatietoinfrastruktuurissa omaamansa aseman, mukaan luettuina tiedon käyttäjät ja tuottajat, lisäarvopalvelujen tuottajat tai koordinoijat, nojalla yhteyksiä kyseiseen paikkatietoon, on sovellettavia menettelyjä noudattaen annettava mahdollisuus osallistua 1 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosääntöjen sisältöä koskeviin valmistaviin keskusteluihin ennen asian käsittelyä 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa komiteassa.

8 artikla

1. Yhteen tai useampaan liitteessä I tai II lueteltuun tietoryhmään kuuluvien paikkatietoaineistojen osalta 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosääntöjen on täytettävä tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa vahvistetut edellytykset.

2. Täytäntöönpanosäännöissä on käsiteltävä seuraavia paikkatietojen näkökohtia:

a) ratkaisut, joilla varmistetaan paikkatietokohteiden yksiselitteinen tunnistaminen ja joihin voidaan sovitaa nykyisten kansallisten järjestelmien mukaiset tunnistetut niiden välisen yhteentoimivuuden varmistamiseksi;

b) paikkatietokohteiden keskinäiset suhteet;

c) tärkeimmät ominaisuustiedot ja niitä vastaavat monikieliset hakusanat, joita käytetään yleisesti niillä politiikan osa-alueilla, jotka voivat vaikuttaa ympäristöön;

d) tietojen ajallista ulottuvuutta kuvaava tieto;

e) tietojen päivitykset.

3. Täytäntöönpanosäännöillä on varmistettava, että samaan paikkaan viittaavat tiedot tai samaan kohteeseen eri mittakaavassa viittaavat tiedot ovat keskenään johdonmukaisia.

4. Täytäntöönpanosäännöillä on varmistettava, että eri paikkatietoaineistoista saadut tiedot ovat vertailukelpoisia 7 artiklan 4 kohdassa ja tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen näkökohtien osalta.

9 artikla

Edellä 7 artiklan 1 kohdassa säädetyt täytäntöönpanosäännöt hyväksytään seuraavan aikataulun mukaisesti:

a) viimeistään ... (*), jos paikkatietoaineistot kuuluvat liitteessä I lueteltuihin tietoryhmiin;

b) viimeistään ... (**), jos paikkatietoaineistot kuuluvat liitteessä II tai III lueteltuihin tietoryhmiin.

10 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki tiedot, mukaan luettuina tiedot, koodit ja tekniset luokittelut, jotka ovat tarpeen 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosääntöjen noudattamiseksi, annetaan viranomaisten ja kolmansien osapuolten käyttöön ehdoin, jotka eivät rajoita niiden käyttöä kyseiseen tarkoitukseen.

2. Jotta kahden tai useamman jäsenvaltion välisen rajan ylittävän alueen maantieteellistä kohdetta koskevat paikkatiedot olisivat yhdenmukaiset, jäsenvaltioiden on tarvittaessa päätettävä yhteisellä sopimuksella näiden yhteisten kohteiden kuvauksesta ja sijainnista.

IV LUKU

VERKKOPALVELUT

11 artikla

1. Jäsenvaltioiden on perustettava seuraavien palvelujen verkko ja ylläpidettävä sitä sellaisten paikkatietoaineistojen ja

(*) Kahden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

(**) Viiden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

paikkatietopalvelujen osalta, joista on tuotettu metatietoa tämän direktiivin mukaisesti:

a) hakupalvelut, jotka mahdollistavat paikkatietoaineistojen ja -palvelujen etsimisen vastaavan metatiedon perusteella sekä metatiedon sisällön katselun näytöllä;

b) selailupalvelut, jotka mahdollistavat vähintään selailtavien paikkatietoaineistojen katselun näytöllä, niissä liikkumisen, niiden suurentamisen ja pienentämisen näytöllä, panoroinnin tai peittokuvat sekä selittävän tiedon ja metatietoon sisältyvän kaikenlaisen merkityksellisen tiedon katselun näytöllä;

c) kopiointipalvelut, jotka mahdollistavat paikkatietoaineistojen ja niiden osien kopioinnin omalle tietokoneelle ja, mahdollisuuksien mukaan, suoran pääsyn niihin;

d) muunnospalvelut, jotka mahdollistavat paikkatietoaineistojen muuntamisen yhteentoimivuuden saavuttamiseksi;

e) palvelut, joiden kautta pääsee erilaisiin paikkatietopalveluihin.

Näissä palveluissa on otettava huomioon asiaankuuluvat käyttäjien vaatimukset, ja niiden on oltava helppokäyttöisiä ja yleisön saatavilla joko Internetin tai jonkin muun asianmukaisen televiestintävälineen kautta.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa palveluissa on mahdollistettava vähintään seuraavat hakuperusteet:

a) hakusanat;

b) paikkatietojen ja paikkatietopalvelujen luokittelu;

c) paikkatietojen laatu, myös se, onko tiedot vahvistettu;

d) yhdenmukaisuusaste 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosääntöjen kanssa;

e) maantieteellinen sijainti;

f) paikkatietoaineistojen ja paikkatietopalvelujen saatavuus- ja käyttöehdot;

g) paikkatietoaineistojen ja paikkatietopalvelujen tuottamisesta, hallinnasta, ylläpidosta ja jakelusta vastaavat viranomaiset.

3. Edellä 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen muunnospalvelut on yhdistettävä muihin mainitussa kohdassa tarkoitettuihin palveluihin niin, että kaikkia näitä palveluita voidaan käyttää 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosääntöjen mukaisesti.

12 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että viranomaisille tarjotaan tekninen mahdollisuus yhdistää paikkatietoaineistot ja -palvelut 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun verkkoon. Tämä palvelu on pyynnöstä annettava myös sellaisten kolmansien osapuolten käyttöön, joiden paikkatietoaineistot ja paikkatietopalvelut vastaavat täytäntöönpanosääntöjä, joissa vahvistetaan erityisesti metatietoa, verkkopalveluja ja yhteentoimivuutta koskevat vaatimukset.

13 artikla

1. Poiketen siitä, mitä tämän direktiivin 11 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat rajoittaa 11 artiklan 1 kohdan a–e alakohdassa tarkoitettujen palvelujen kautta tapahtuvaa paikkatietoaineistojen ja -palvelujen tai 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen sähköisen kaupankäynnin palvelujen julkista saatavuutta, jos tällainen saatavuus vaikuttaisi haitallisesti johonkin seuraavista:

- a) viranomaisten toiminnan luottamuksellisuus, jos salassapidosta on säädetty laissa;
- b) kansainväliset suhteet, yleinen turvallisuus tai maanpuolustus;
- c) tuomioistuinkäsittelyt, henkilön edellytykset saada oikeudenmukainen oikeudenkäynti tai viranomaisen edellytykset suorittaa rikosoikeudellinen tai kurinpidollinen tutkinta;
- d) kaupallisten ja teollisten tietojen luottamuksellisuus, jos kansallisessa tai yhteisön lainsäädännössä säädetään tällaisesta salassapidosta oikeutetun taloudellisen edun suojelemiseksi, mukaan luettuna tilasto- ja verosalaisuutta koskeva yleinen etu;
- e) teollis- ja tekijänoikeudet;
- f) henkilötietojen ja/tai luonnollista henkilöä koskevien tiedostojen luottamuksellisuus, jos kyseinen henkilö ei ole antanut suostumustaan tiedon julkistamiseen ja jos tällaista salassapitoa edellytetään kansallisessa tai yhteisön lainsäädännössä;
- g) sellaisen henkilön etu tai suoja, joka on toimittanut pyydetyn tiedon vapaaehtoisesti ilman oikeudellista velvollisuutta ja ilman, että häntä olisi voitu oikeudellisesti velvoittaa siihen, jollei tämä henkilö ole antanut suostumustaan kyseisen tiedon luovuttamiseen;
- h) tiedon kohteena olevan ympäristön, kuten harvinaisten lajien esiintymisalueen, suojeleminen.

2. Edellä 1 kohdassa säädetyn rajoitetun saatavuuden perusteita on tulkittava suppeasti, ottaen kussakin yksittäistapauksessa huomioon palvelun saatavuuteen liittyvä yleinen etu. Kussakin yksittäistapauksessa tiedon ilmaisemiseen liittyvä

yleistä etua on verrattava palvelun rajoittamisella tai ehdollistamisella suojattavaan etuun. Jäsenvaltiot eivät voi 1 kohdan a, d, f, g ja h alakohdan nojalla rajoittaa ympäristöön joutuneita päästöjä koskevien tietojen saatavuutta.

Kuitenkin silloin kun saatavuuden rajoittaminen perustuu 1 kohdan d tai f alakohtaan, tämän kohdan ensimmäistä alakohdtaa sovelletaan ainoastaan, jos 1 kohdassa tarkoitettu saatavuus koskee direktiivin 2003/4/EY 2 artiklan 1 kohdassa määriteltyä ympäristötietoa.

3. Jäsenvaltioiden on näissä puitteissa ja 1 kohdan f alakohdan soveltamiseksi varmistettava, että direktiivin 95/46/EY vaatimuksia noudatetaan.

14 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että
 - a) 11 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen palvelut ovat yleisön saatavilla maksutta;
 - b) 11 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen palvelut ovat pääsääntöisesti yleisön saatavilla maksutta. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin tapauksissa, joissa maksut ja/tai käyttöluvat ovat olennainen ennakoedellytys paikkatietoaineistojen ja paikkatietopalvelujen ylläpitämiseksi tai jo olemassa olevan kansainvälisen paikkatietoinfrastruktuurin vaatimusten täyttämiseksi kestäväällä tavalla, periä maksun ja/tai edellyttää käyttöilupaa joko palveluiden tarjoajalta tai, jos palvelun tarjoaja niin haluaa, käyttäjiltä.
2. Edellä 11 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen selailupalvelujen kautta saataville asetettavat paikkatiedot voivat olla sellaisessa muodossa, joka estää niiden uudelleenkäytön kaupallisiin tarkoituksiin.
3. Jos viranomaiset perivät maksun 11 artiklan 1 kohdan b, c tai e alakohdassa tarkoitetuista palveluista, jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytettävissä on sähköisen kaupankäynnin palveluja. Tällaiset palvelut voivat kuulua vastuuvapauslausekkeiden piiriin, tai ne voivat olla sähköisen tai muun luvan varaisia.

15 artikla

1. Komissio perustaa INSPIRE-paikkatietoportaalin ja ylläpitää sitä yhteisön tasolla.

2. Jäsenvaltioiden on mahdollistettava yhteys 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin palveluihin 1 kohdassa tarkoitettua INSPIRE-paikkatietoportaalin kautta. Lisäksi jäsenvaltiot voivat mahdollistaa yhteyden näihin palveluihin omien sivustojensa kautta.

16 artikla

Tähän lukuun sovellettavat täytäntöönpanosäännöt on hyväksyttävä 22 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen, ja niissä on vahvistettava erityisesti

a) edellä 11 ja 12 artiklassa tarkoitettujen palvelujen tekniset määrittelyt ja näiden palvelujen vähimmäislaatuvaatimukset, ottaen huomioon nykyiset raportointivaatimukset ja yhteisön ympäristölainsäädännön puitteissa hyväksytyt suositukset, olemassa olevat sähköisen kaupankäynnin palvelut ja tekninen kehitys;

b) edellä 12 artiklassa tarkoitettujen velvollisuudet.

V LUKU

TIETOJEN YHTEISKÄYTTÖ

17 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on hyväksyttävä toimenpiteitä paikkatietoaineistojen ja paikkatietopalvelujen yhteiskäytön mahdollistamiseksi 3 artiklan 9 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen viranomaistensa kesken. Näiden toimenpiteiden on mahdollistettava se, että kyseiset viranomaiset saavat käyttöönsä paikkatietoaineistoja ja paikkatietopalveluja ja voivat keskenään vaihtaa ja käyttää näitä aineistoja ja palveluja suorittaessaan sellaisia julkisia tehtäviä, jotka voivat vaikuttaa ympäristöön.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla toimenpiteillä on estettävä kaikki rajoitukset, jotka saattavat käyttötilanteessa luoda käytännön esteitä paikkatietoaineistojen ja paikkatietopalveluiden yhteiskäytölle.

3. Edellä olevat 2 kohdan säännökset eivät estä paikkatietoaineistoja ja paikkatietopalveluja toimittavia viranomaisia edellyttämästä kyseisiä paikkatietoaineistoja ja paikkatietopalveluja käyttäviltä viranomaisilta tai yhteisön toimielimiltä ja elimiltä niihin käyttölupia eivätkä vaatimasta näiltä maksua.

4. Edellä 1, 2 ja 3 kohdassa säädetty paikkatietoaineistojen ja paikkatietopalvelujen yhteiskäyttöjärjestelyt on annettava muiden jäsenvaltioiden 3 artiklan 9 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen viranomaisten ja yhteisön toimielinten ja elinten saataville sellaisten julkisten tehtävien suorittamiseksi, jotka voivat vaikuttaa ympäristöön.

5. Edellä 1, 2 ja 3 kohdassa säädetty paikkatietoaineistojen ja paikkatietopalvelujen yhteiskäyttöjärjestelyt on annettava vastavuoroisesti ja tasa-arvoisesti sellaisilla kansainvälisillä sopimuksilla perustettujen elinten saataville, joiden sopimuspuolia

yhteisö ja jäsenvaltiot ovat, sellaisten tehtävien suorittamiseksi, jotka voivat vaikuttaa ympäristöön.

6. Jos 1, 2 ja 3 kohdassa säädetty paikkatietoaineistojen ja paikkatietopalvelujen yhteiskäyttöjärjestelyt on annettu saataville 4 ja 5 kohdan mukaisesti, kyseisiin järjestelyihin voidaan liittää niiden käyttöä sääteleviä kansallisia vaatimuksia.

7. Poiketen siitä, mitä tässä artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat rajoittaa yhteiskäyttöä silloin, kun se vaarantaisi oikeuden toteutumisen, yleisen turvallisuuden, maanpuolustuksen tai kansainväliset suhteet.

8. Jäsenvaltioiden on mahdollistettava yhteisön toimielimille ja elimille pääsy paikkatietoihin ja paikkatietopalveluihin yhdenmukaisin edellytyksin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 kohdan soveltamista. Kyseisiä edellytyksiä koskevat täytäntöönpanosäännöt hyväksytään 22 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

9. Tämä artikla ei vaikuta julkisen sektorin viranomaisten teollis- ja tekijänoikeuksien omistukseen eikä olemassaoloon.

VI LUKU

TÄYDENTÄVÄT JA KOORDINOINTITOIMENPITEET

18 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että osoitetaan asianmukaiset rakenteet ja mekanismit koordinoimaan jäsenvaltioiden paikkatietoinfrastruktuureihin liittyvien tahojen asiaa koskevaa toimintaa.

Näillä rakenteilla koordinoidaan muun muassa tietojen käyttäjien, tuottajien, lisäarvopalvelujen tuottajien ja koordinoivien elinten toimintaa, joka koskee asianomaisten tietoaineistojen tunnistamista, käyttäjien tarpeita, olemassa olevista käytännöistä tiedottamista ja direktiivin täytäntöönpanoa koskevan palautteen antamista.

19 artikla

1. Komissio vastaa tässä direktiivissä tarkoitettujen INSPIREN koordinoinnista yhteisön tasolla, ja tässä työssä sitä avustavat asiaankuuluvat organisaatiot ja erityisesti Euroopan ympäristökeskus.

2. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä yhteystaho, tavallisesti jokin viranomainen, joka vastaa tätä direktiiviä koskevasta yhteydenpidosta komission kanssa.

20 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetuissa täytäntöönpanosäännöissä on otettava asianmukaisesti huomioon Euroopan standardointielinten direktiivin 98/34/EY mukaisesti hyväksymät standardit sekä kansainväliset standardit.

VII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

21 artikla

1. Jäsenvaltioiden on seurattava paikkatietoinfrastruktuuriensa toteuttamista ja käyttöä. Niiden on saatettava tämän seurannan tulokset pysyvästi komission ja yleisön saataville.
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava viimeistään ... (*) komissiolle kertomus, jossa on myös yhteenvetokuvaus seuraavista seikoista:
 - a) miten paikkatietojen viranomaistuottajien, käyttäjien ja välittäjänä toimivien elinten toimet koordinoidaan, suhteet kolmansiin osapuoliin ja laadunvarmistuksen järjestäminen, sikäli kuin tämä on mahdollista;
 - b) viranomaisten ja kolmansien osapuolten osuus paikkatietoinfrastruktuurin toiminnassa ja koordinoinnissa;
 - c) paikkatietoinfrastruktuurin käyttöä koskevat tiedot;
 - d) viranomaisten väliset tietojen yhteiskäyttöä koskevat sopimukset;
 - e) tämän direktiivin täytäntöönpanon kustannukset ja hyöty.
3. Jäsenvaltioiden on toimitettava joka kolmas vuosi, ensimmäisen kerran viimeistään ... (**) komissiolle kertomus, jossa annetaan päivitettyjä tietoja 2 kohdassa mainituista seikoista.
4. Tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohdalliset säännöt hyväksytään 22 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

22 artikla

1. Komissiota avustaa komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

23 artikla

Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään ... (***) ja sen jälkeen joka kuudes vuosi muun muassa 21 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisiin jäsenvaltioiden kertomuksiin perustuvan kertomuksen tämän direktiivin panemisesta täytäntöön.

Tarvittaessa kertomukseen liitetään ehdotuksia yhteisön toimiksi.

24 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään ... (*).

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin, tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tämän direktiivin soveltamiseksi antamansa tärkeimmät kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

25 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

26 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 23 päivänä tammikuuta 2006.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

...

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

...

(*) Kolmen vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

(**) Kuuden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

(***) Seitsemän vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

LIITE I

DIREKTIIVIN 6 ARTIKLAN A ALAKOHDASSA, 8 ARTIKLAN 1 KOHDASSA JA 9 ARTIKLAN A ALAKOHDASSA TARKOITETUT PAIKKATIETORYHMÄT

1. Koordinaattijärjestelmät

Järjestelmät, joissa paikkatietoihin liittyvä sijainti esitetään yksikäsitteisesti koordinaattien (x, y, z) ja/tai maantieteellisten pituus- ja leveysasteiden sekä korkeuden avulla ja jotka perustuvat horisontaalisiin ja vertikaalisiin geodeettisiin vertausjärjestelmiin.

2. Paikannusruudustot

Yhdenmukaistettu monitasoinen ruudukko, jossa on yhteinen lähtöpiste ja standardoitu yksittäisen ruudun sijainti ja koko.

3. Paikannimet

Maa-alueiden, alueiden, paikkakuntien, suurkaupunkien, esikaupunkien, kaupunkien tai taajamien nimet tai muut sellaisten maantieteellisten tai topografisten kohteiden nimet, joilla on yleistä tai historiallista merkitystä.

4. Hallinnolliset yksiköt

Hallinnolliset yksiköt, jotka jakavat alueen, jolla jäsenvaltioilla on tai jolla ne käyttävät lainkäyttöoikeuksia, paikalliseen, alueelliseen ja valtakunnalliseen hallintoon ja jotka erotetaan toisistaan hallinnollisin rajoin.

5. Liikenneverkot

Tie-, raide-, ilma- ja vesiliikenneverkot ja niihin liittyvä infrastruktuuri. Sisältää eri verkkojen väliset yhteydet. Sisältää myös Euroopan laajuisen liikenneverkon sellaisena kuin se on määritelty yhteisön suuntaviivoista Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämiseksi 23 päivänä heinäkuuta 1996 tehdyssä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 1692/96/EY⁽¹⁾ ja tämän päätöksen tulevissa tarkistuksissa.

6. Hydrografia

Hydrografiset elementit, mukaan luettuina merialueet ja kaikki muut vesimuodostumat ja niihin liittyvät kohteet, mukaan lukien vesistöalueet ja vesistöalueen osat. Tarvittaessa yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 päivänä lokakuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/60/EY⁽²⁾ olevien määritelmien mukaan ja verkostomuodossa.

7. Suojellut alueet

Erityisten suojelutavoitteiden saavuttamiseksi kansainvälisen, yhteisön ja jäsenvaltioiden lainsäädännön puitteissa nimetty tai hoidettu alue.

(¹) EYVL L 228, 9.9.1996, s. 1, oikaistu EUVL L 201, 7.6.2004, s. 1.

(²) EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä N:o 2455/2001/EY (EYVL L 331, 15.12.2001, s. 1).

LIITE II

DIREKTIIVIN 6 ARTIKLAN A ALAKOHDASSA, 8 ARTIKLAN 1 KOHDASSA JA 9 ARTIKLAN B ALAKOHDASSA TARKOITETUT PAIKKATIETORYHMÄT

1. Korkeus

Digitaaliset maan-, jään- ja merenpintaa kuvaavat korkeusmallit. Sisältää maanpinnan korkeuserot, syvyyssiedot ja rantaviivan.

2. Osoitteet

Kiinteistöjen sijainti, joka perustuu osoitetietoon, jossa tavallisesti kadunnimi, talon numero ja postinumero.

3. Kiinteistöt

Alueet, jotka on määritelty kiinteistörekisterissä tai vastaavassa.

4. Maanpeite

Maapallon pinnan fysikaalinen ja biologinen peite, mukaan luettuina keinotekoiset peitteet, maatalousalueet, metsät, (osaksi) luonnontilassa olevat alueet, kosteikot ja vesistöt.

5. Ortoilmakuvat

Joko satelliittien tai lentokäyttöisten sensorien toimittamia maantieteelliseen koordinaatistoon sidottuja kuvatietoja maapallon pinnasta.

6. Geologia

Geologia kuvattuna koostumuksen ja rakenteen mukaan. Sisältää kallioperän, akviferit ja pinnanmuodot.

LIITE III

DIREKTIIVIN 6 ARTIKLAN B ALAKOHDASSA JA 9 ARTIKLAN B ALAKOHDASSA TARKOITETUT PAIKKATIETORYHMÄT

1. Tilastoyksiköt
Tilastotietojen levittämis- tai käyttöyksiköt.
2. Rakennukset
Rakennusten maantieteellinen sijainti.
3. Maaperä
Maannoksen ja muuttumattoman pohjamaalajin kuvaaminen syvyyden, raekoostumuksen, rakenteen sekä hiukasten ja orgaanisen aineksen sisällön, kivisyyden, eroosion ja tarvittaessa keskimääräisen kaltevuuden ja arvioidun veden varastointikapasiteetin mukaan.
4. Maankäyttö
Alueen kuvaaminen sen nykyisen ja tulevan suunnitellun käyttötarkoituksen tai sosioekonomisen tarkoituksen (esimerkiksi asuin- tai teollisuusalue, liikekeskus, maa- tai metsätalousalue tai virkistysalue) mukaan.
5. Väestön terveys ja turvallisuus
Ympäristön laatuun välittömästi (esimerkiksi ilman pilaantuminen, kemikaalit, otsonikerroksen oheneminen, melu) tai välillisesti (esimerkiksi elintarvikkeet, muuntogeeniset organismit) yhteydessä olevien sairauksien (esimerkiksi allergiat, syövät, hengityselinsairaudet) maantieteellinen esiintyminen, tiedot, jotka osoittavat vaikutuksen terveyteen (esimerkiksi biologiset merkkiaineet, epidemian luonteinen hedelmällisyyden väheneminen) tai ihmisten hyvinvointiin (esimerkiksi väsymys, stressi).
6. Yleishyödylliset ja muut julkiset palvelut
Tämä käsittää yleishyödyllisten julkisten palvelujen laitokset, kuten viemäröinnin, jätehuollon, energihuollon ja vesihuollon, sekä hallinnolliset ja sosiaaliset julkiset palvelut, kuten viranomaiset, väestönsuojat, koulut ja sairaalat.
7. Ympäristön tilan seurantalaitteet
Ympäristön tilan seurantalaitteiden sijaintiin ja käyttöön kuuluu päästöjen, ilman, maaperän ja veden tilan ja muiden ekosysteemin muuttujien (luonnon monimuotoisuus, kasviston ekologiset olot jne.) seuranta ja mittaukset, joista vastaavat viranomaiset tai muut toimijat viranomaisten puolesta.
8. Tuotanto- ja teollisuuslaitokset
Teollisuusalueet, mukaan luettuina neuvoston direktiivin 96/61/EY⁽¹⁾ soveltamisalaan kuuluvat laitokset sekä vedenottolaitokset, kaivokset ja varastoalueet.
9. Maatalous- ja vesiviljelylaitokset
Maatalouden tuotantolaitteet ja -laitteistot (mukaan luettuina kastelujärjestelmät, kasvihuoneet ja eläinsuojat).
10. Väestöjakauma — demografia
Väestön maantieteellinen jakautuminen, mukaan lukien väestöä koskevat tunnusluvut ja taloudellisen toimeliaisuuden tasot, yhdisteltynä ruudukoittain, alueittain, hallintoyksiköittäin tai muiden analyttisten yksiköitten mukaisesti jaoteltuna.
11. Aluesuunnittelun, rajoitusten ja sääntelyn piiriin kuuluvat alueet ja raportointiyksiköt
Alueet, joita hoidetaan, säännellään tai käytetään kansainvälisen, Euroopan, kansallisen, alueellisen tai paikallisen tason raportointiin. Sisältää kaatopaikat, juomavedenottoaikoja ympäröivät suoja-alueet, nitraatin aiheuttamalle pilaantumiselle alttiit alueet, säännellyt laivaväylät merellä tai suurilla sisävesillä, jätteiden upottamiskielon soveltamisalaan kuuluvat alueet, melurajoitusalueet, luonnonvarojen tai malmin etsintäalueet, ja kaivostoiminnan lupa-alueet, vesienhoitoalueet, asiaankuuluvat raportointiyksiköt ja rannikkoalueiden hallinta-alueet.
12. Luonnonriskialueet
Luonnonkatastrofien (kaikki ilmacehstä johtuvat, hydrologiset, seismiset, tuliperäiset ja maastopaloilmiöt, joilla sijaintinsa, vakavuutensa ja yleisyytensä vuoksi voi mahdollisesti olla vakavia vaikutuksia yhteiskuntaan), kuten tulvien, maanvyyryjen ja vajoamisen, lumivyöryjen, metsäpalojen, maanjäristysten ja tulivuortenpurkausten, mukaan luokitellut riskialueet.
13. Ilmakehän tila
Ilmakehän fysikaaliset olosuhteet. Sisältää mittauksiin, malleihin tai näiden yhdistelmiin perustuvia paikkatietoja sekä tiedot mittauspaikoista.

⁽¹⁾ EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 166/2006 (EUVL L 33, 4.2.2006, s. 1).

14. Ilmaston maantieteelliset ominaispiirteet
Sääolot ja niihin liittyvät mittaukset; sademäärä, lämpötila, kokonaishaihdunta, tuulen nopeus ja suunta.
 15. Merentutkimuksen maantieteelliset ominaispiirteet
Merialueitten fysikaaliset olosuhteet (esimerkiksi virtaukset, suolapitoisuus ja aaltojen korkeus).
 16. Merialueet
Yhteisten ominaispiirteitten mukaisesti alueisiin ja osa-alueisiin jaoteltujen merien ja suolaisten vesistöjen fyysiset olosuhteet.
 17. Biomaantieteelliset alueet
Alueet, joilla on suhteellisen yhtenäiset ekologiset olosuhteet ja yhteisiä ominaispiirteitä.
 18. Elinympäristöt ja biotoopit
Maantieteelliset alueet, joille ovat ominaisia erityiset ekologiset olosuhteet, prosessit, rakenne ja (elämää ylläpitävät) toiminnot, jotka tukevat fysikaalisesti alueella eläviä organismeja. Sisältää maa- ja vesialueet, joilla on omat maantieteelliset, abioottiset ja bioottiset ominaisuutensa ja jotka ovat joko luonnontilassa tai osittain luonnontilassa.
 19. Lajien levinneisyys
Eläin- ja kasvilajien esiintymien maantieteellinen levinneisyys ruudukoittain, alueittain, hallintoyksiköittäin tai muiden analyyttisten yksiköitten mukaisesti jaoteltuna.
 20. Energiavarat
Energiavarat, mukaan lukien hiilivedyt, vesivoima, bioenergia, aurinko, tuuli jne., mukaan luettuina tarvittaessa syvyys-/korkeustiedot kyseisen luonnonvaran laajuudesta.
 21. Mineraalivarat
Mineraalivarat, mukaan lukien metallimalmit, teollisuusmineraalit jne., mukaan luettuina tarvittaessa syvyys-/korkeustiedot kyseisen luonnonvaran laajuudesta.
-

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

Komissio toimitti neuvostolle 26.7.2004 ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi yhteisön paikkatietoinfrastruktuurin (INSPIRE) perustamisesta. Ehdotus perustuu perustamissopimuksen 175 artiklan 1 kohtaan.

Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa 7.6.2005 ensimmäisessä käsittelyssä.

Alueiden komitea päätti 20.9.2004 olla antamatta lausuntoa.

Talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 9.2.2005.

Neuvosto hyväksyi 23.1.2006 yhteisen kantansa perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

II TAVOITE

Direktiiviehdotuksella luodaan oikeudellinen kehys Euroopan paikkatietoinfrastruktuurin perustamiselle ja toiminnalle yhteisön politiikkojen laatimista, täytäntöönpanoa, seuranta ja arviointia kaikilla tasoilla sekä yleisölle tiedottamista varten.

Inspire-infrastruktuurin päätavoitteena on vähentää esteitä viranomaisten välisestä tietojenvaihdosta erityisesti ympäristötiedon alalla sekä antaa enemmän ja parempia paikkatietoja jäsenvaltioiden käyttöön kaikilla tasoilla yhteisön politiikkojen laatimista ja täytäntöönpanoa varten. Inspire-infrastruktuurissa keskitytään ympäristöpolitiikkaan, mutta sitä voidaan hyödyntää esimerkiksi maatalous-, liikenne- ja energiasektoreilla ja mahdollisesti myös myöhemmin laajentaa käsittämään nämä sektorit.

III YHTEISEN KANNAN ANALYYSI

Yleistä

Yhteinen kanta sisältää suurimman osan Euroopan parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä tekemistä tarkistuksista joko kirjaimellisesti, osittain tai sisällöllisesti. Erityisesti se sisältää muutoksia komission alkuperäiseen ehdotukseen: tekstin artikkelit on ryhmitelty uudelleen, määritelmiä on paranneltu ja soveltamisalaa selvennetty. Yhteinen kanta sisältää kuitenkin myös muita muutoksia kuin Euroopan parlamentin ensimmäisen käsittelyn lausuntoon ja komission alkuperäiseen ehdotukseen liittyviä. Yhteisessä kannassa

- määrittellään paikkatietoaineiston ja -palveluiden julkista saatavuutta sekä viranomaisten välistä tiedonvaihtoa koskevat edellytykset nykyisen yhteisön lainsäädännön puitteissa,
- selvennetään mahdollisuutta edellyttää käyttö lupaa ja periä maksua muilta viranomaisilta paikkatietoaineistosta ja -palveluista, ja
- otetaan käyttöön toimenpiteitä direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi tasapainoisemmin ja tehokkaammin (seuranta ja raportointia koskevien säännösten järjkeräistäminen, kustannus-hyötyanalyysi).

Seuraavassa selvitetään sisällöllisiä muutoksia.

Yleiset säännökset, määritelmät, soveltamisala (1–4 artikla)

Yhteisessä kannassa ei ole noudatettu Euroopan parlamentin tarkistusta 6. Yhteisen kannan 1 artiklassa määritellyt direktiivin tavoite ja soveltamisala vastaavat komission alkuperäistä ehdotusta ja sen oikeusperustaa. Yhteisen kannan tekstissä ei viitata ”välittömiin tai välillisiin” vaikutuksiin ympäristöpolitiikkaan, mutta uudessa johdanto-osan kappaleessa 4 käsitellään tätä kysymystä.

Neuvosto hyväksyy Euroopan parlamentin tarkistuksen 7 ja siihen liittyvän tarkistuksen 2 sisällön. Neuvosto kuitenkin hyväksyi komission kannan, jonka mukaan ei olisi oikeudellisesti hyväksyttävää sisällyttää direktiiviin yhteisön toimielimiä ja elimiä koskevia velvoitteita.

Yhteisen kannan 2 artiklassa todetaan, että direktiivin soveltaminen ei rajoita ympäristötiedon julkista saatavuutta koskevan direktiivin 2003/4/EY eikä julkisen sektorin hallussa olevien tietojen uudelleenkäyttöä koskevan direktiivin 2003/98/EY soveltamista.

Yhteisen kannan 3 artiklaan on sisällytetty termin ”yhteentoimivuus” ja ”Inspire-paikkatietosivusto” lisämääritelmät ja ”viranomaisen” määritelmän soveltamisalaa on rajattu.

Yhteisen kannan 4 artiklan 2, 4, 5 ja 6 kohdassa selvennetään, mihin paikkatietoaineistoihin direktiiviä sovelletaan. Yhteisen kannan 4 artiklan 7 kohdassa rajoitetaan komitean toimivaltaa mukauttaa liitteissä tarkoitettuja tietoryhmiä.

Tarkistuksia 9 ja 10 ei hyväksytty, sillä neuvosto ei katso niiden selventävän tekstiä.

Metatieto, paikkatietoaineistojen ja -palvelujen yhteentoimivuus (5–10 artikla)

Yhteisen kannan 5 artiklassa selvennetään metatietojen sisältö sekä täytäntöönpanosäännöt. Yhteisen kannan 6 artiklan aikataulu metatietojen tuottamiselle on Euroopan parlamentin tarkistuksessa 15 asetetun aikataulun mukainen, ottaen huomioon yhteisen kannan 5 artiklan 4 kohdan uuden sanamuodon.

Yhteisen kannan 7 artiklassa asetetaan lisäedellytyksiä täytäntöönpanosääntöjen laatimiselle; täytäntöönpanosäännöissä vahvistetaan tekniset järjestelyt yhteentoimivuutta varten ja erityisesti kustannus-hyöty-näkökohdat, kansainvälisten standardien ja toimien yhtenäistäminen sekä viittaus olemassa oleviin teknisiin välineisiin. Kustannus-hyötynäkökohtia sekä toteuttamiskelpoisuutta korostetaan 7 artiklan 2 kohdassa, jonka mukaan komission on ennen täytäntöönpanosääntöjä koskevan ehdotuksen laatimista tehtävä kustannus-hyötynalyysi. Sääntöjen hyväksymisestä ei saa aiheutua jäsenvaltiolle liiallisia kustannuksia. Yhteisen kannan 7 artiklan 3 kohdassa selvennetään vasta kerättyjen ja muiden paikkatietoaineistojen mukauttamista.

Yhteisen kannan 8 artiklan 2 kohdassa korvataan ilmaisu ”yksilöiviä tunnisteita koskeva yhteinen järjestelmä” ilmaisulla ”ratkaisut, joilla varmistetaan paikkatietokohteiden yksiselitteinen tunnistaminen ja joihin voidaan sovittaa nykyisten kansallisten järjestelmien mukaiset tunnisteet niiden välisen yhteentoimivuuden varmistamiseksi”. Näin vältetään määräämästä ennakoita tietyn teknisen ratkaisun valitseminen.

Tarkistukset 13, 14, 16, 17, 18, 19, 21, 22 ja 23 hyväksyttiin joko kokonaan tai osittain uudelleen muotoiltuina.

Tarkistusta 20 ei hyväksytty, koska viittausta ”välillisesti ympäristöpolitiikkaan vaikuttavia” pidettiin liian epämääräisenä. (ks. 1 artikla).

Verkkopalvelut (11–16 artikla)

Johdonmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi 13 artiklassa esitetty rajoitetun saatavuuden perusteita koskeva laajennettu luettelo on samanlainen kuin ympäristötiedon julkista saatavuutta koskevan direktiivin 2003/4/EY 4 artiklan 2 kohdassa oleva luettelo. 13 lisäartiklan 3 kohdan mukaan paikkatietojen julkinen saatavuus täyttää yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta annetun direktiivin 95/46/EY vaatimukset.

14 artiklassa jäsenvaltiot voivat yhteisen kannan mukaisesti periä maksun ja/tai edellyttää käyttö lupaa selailupalvelujen osalta, jos maksut ja/tai käyttöluvat ovat tarpeen paikkatietoaineistojen ja paikkatietopalvelujen ylläpitämiseksi tai jo olemassa olevien kansainvälisten paikkatietoinfrastruktuurien vaati-
musten täyttämiseksi.

Tarkistukset 24, 25, 26 ja 27 hyväksyttiin uudelleen muotoiltuina.

Tietojen yhteiskäyttö (17 artikla)

Yhteisen kannan 17 artiklassa selvennetään sellaisten velvoitteiden soveltamisalaa, jotka koskevat tietojen yhteiskäyttöä yhden jäsenvaltion viranomaisten, eri jäsenvaltioiden viranomaisten, yhteisön toimielinten ja elinten sekä kansainvälisillä sopimuksilla perustettujen elinten kesken. 17 artiklan 2 kohdassa pyritään poistamaan käytännön esteet, joita saattaa esiintyä käyttötilanteissa (esimerkiksi viranomaisen palveluksessa olevan työntekijän käyttäessä tietoja omalla tietokoneellaan), ja 17 artiklan 3 kohdassa annetaan tietojen toimittajille mahdollisuus periä niille aiheutuneet kustannukset jäsenvaltioiden viranomaisilta ja yhteisön elimiltä. Näin varmistetaan tietojen laadun ja ajantasaisuuden ylläpitäminen. Mikäli maksuja peritään, se tapahtuu viranomaisten tasolla, ei käyttötilanteissa. Teollis- ja tekijänoikeuksien suoja varmistetaan 17 artiklan 9 kohdassa. Uusissa johdanto-osan 22, 23 and 24 kappaleissa käsitellään myös näitä asioita. Tarkistusta 28 käsitellään johdanto-osan 21 kappaleessa.

Tarkistusta 29 ei hyväksytty, koska siinä oli tietojen yhteiskäyttöä koskevia vaatimuksia tarpeettomasti laajennettu.

Tarkistuksen 30 tilalle tuli uudelleen muotoiltu 17 artikla.

Neuvosto ei voi hyväksyä koko alkuperäistä 24 artiklaa: tietojen yhteiskäyttöä koskevat yhteiset täytäntöönpanosäännöt (tarkistus 32).

Koordinointi- ja täydentävät toimet, loppusäännökset (18–26 artikla)

Yhteisen kannan 18 artiklassa ja 19 artiklan 2 kohdassa ei jäsenvaltioiden toimivallan ja tehtävien jakamista nimenomaisesti korosteta suhteessa niiden asiaa koskeviin rakenteisiin (tarkistukset 33, 34 ja 4). Neuvosto katsoo kuitenkin, että artiklat koskevat tätä asiaa.

Uudelleen muotoillussa 21 artiklassa ja yhteisen kannan johdanto-osan 31 lisäkappaleessa järkipäristetään direktiivin seuranta- ja raportointivaatimukset tarkistuksen 37 suhteen. Kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen päivämäärää lykätään 24 artiklassa hieman.

Tarkistukset 35, 36 ja 38 hyväksyttiin.

Liitteet

Paikkatiedon alat ”liikenneonnettomuuksien maantieteellinen jakautuminen” (tarkistus 43, kohta 6) ja ”televiestintä” (tarkistus 44, kohta 7) eivät sisälly yhteiseen kantaan, koska ne eivät liity INSPIREN tarkoitukseen.

Tarkistus 47 hyväksyttiin osittain liitteessä III olevassa 11 kohdassa.

Tarkistukset 39, 40, 41, 42, 45, 46, 47, 48 ja 49 hyväksyttiin.

IV LOPUKSI

Muutoksilla, joita neuvosto on tehnyt komission ehdotukseen, halutaan varmistaa yhteensopivuus yhteisön nykyisen lainsäädännön kanssa ja tietojen kestävä kerääminen. Näistä muutoksista huolimatta neuvoston yhteinen kanta on yhdenmukainen useimpien Euroopan parlamentin tarkistusten kanssa ja tarjoaa hyvän perustan jatkoneuvotteluille.

Neuvoston 10 päivänä maaliskuuta 2006 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 6/2006

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/.../EY antamiseksi miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa (uudelleenlaadittu toisinto)

(2006/C 126 E/03)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 141 artiklan 3 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa 9 päivänä helmikuuta 1976 annettua neuvoston direktiiviä 76/207/ETY ⁽³⁾ ja miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta ammatillisissa sosiaaliturvajärjestelmissä 24 päivänä heinäkuuta 1986 annettua neuvoston direktiiviä 86/378/ETY ⁽⁴⁾ on muutettu merkittävästi ⁽⁵⁾. Myös miesten ja naisten samapalkkaisuuden periaatteen soveltamista koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 10 päivänä helmikuuta 1975 annetussa neuvoston direktiivissä 75/117/ETY ⁽⁶⁾ ja todistustaakasta sukupuoleen perustuvissa syrjintätapauksissa 15 päivänä joulukuuta 1997 annetussa neuvoston direktiivissä 97/80/EY ⁽⁷⁾ on säännöksiä, joiden tavoitteena on miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen täytäntöönpano. Koska näihin direktiiveihin tehdään uusia muutoksia, on toivottavaa, että ne laaditaan selkeyden vuoksi uudelleen niin, että kootaan yhteen yhdeksi tekstiksi alaa koskevat tärkeimmät säännökset ja Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen (jäljempänä 'yhteisöjen tuomioistuin') oikeuskäytännöstä johtuvat tietyt kehityssuuntauksat.

⁽¹⁾ EUVL C 157, 28.6.2005, s. 83.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 6. heinäkuuta 2005 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä, neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 10. maaliskuuta 2006 ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL L 39, 14.2.1976, s. 40, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/73/EY (EYVL L 269, 5.10.2002, s. 15).

⁽⁴⁾ EYVL L 225, 12.8.1986, s. 40, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 96/97/EY (EYVL L 46, 17.2.1997, s. 20).

⁽⁵⁾ Ks. liitteessä I oleva A-osa.

⁽⁶⁾ EYVL L 45, 19.2.1975, s. 19.

⁽⁷⁾ EYVL L 14, 20.1.1998, s. 6, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/52/EY (EYVL L 205, 22.7.1998, s. 66).

(2) Miesten ja naisten välinen tasa-arvo on perustamissopimuksen 2 artiklan ja 3 artiklan 2 kohdan sekä yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan yhteisön oikeuden perustavaa laatua oleva periaate. Kyseisissä perustamissopimuksen määräyksissä julistetaan miesten ja naisten välinen tasa-arvo yhteisön "päämääräksi" ja "pyrkimykseksi" ja asetetaan positiivinen velvoite edistää sitä kaikessa toiminnassa.

(3) Yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, ettei miesten ja naisten yhdenvertaisen kohtelun periaatteen soveltamisala voi rajoittua pelkästään kieltämään syrjintää, joka johtuu kuulumisesta jompaankumpaan sukupuoleen. Kun otetaan huomioon direktiivin tarkoitus ja sillä suojattujen oikeuksien luonne, direktiivin on katsottava koskevan myös syrjintää, joka perustuu asianomaisen sukupuolenvaihdokseen.

(4) Perustamissopimuksen 141 artiklan 3 kohta tarjoaa erityisen oikeusperustan sellaisten yhteisön toimenpiteiden antamiseksi, jotka koskevat tasa-arvoisten mahdollisuuksien ja tasa-arvoisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanoa työtä ja ammattia koskevista kysymyksistä, mukaan lukien samasta tai samanarvoisesta työstä maksettavan saman palkan periaate.

(5) Euroopan unionin perusoikeuskirjan 21 ja 23 artiklassa kielletään kaikenlainen sukupuoleen perustuva syrjintä ja vahvistetaan miesten ja naisten oikeus yhdenvertaiseen kohteluun kaikilla elämänoilla, myös työhön, ammattiin ja palkkaan liittyvissä asioissa.

(6) Häirintä ja sukupuolinen häirintä on miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen vastaista ja tämän vuoksi sukupuoleen perustuvaa syrjintää tämän direktiivin mukaisesti. Kyseisiä syrjinnän muotoja ei ilmene ainoastaan työpaikalla, vaan myös mahdollisuuksissa työnsaantiin, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen. Ne on siksi syytä kieltää ja niistä olisi määrättävä tehokkaat, oikeasuhteiset ja varoittavat seuraamukset.

(7) Työnantajia ja ammatillisesta koulutuksesta vastaavia olisi tässä yhteydessä kannustettava toteuttamaan toimenpiteitä kaikkien sukupuoleen perustuvan syrjinnän muotojen torjumiseksi ja erityisesti häirinnän ja sukupuolisen häirinnän ehkäisemiseksi työpaikoilla sekä mahdollisuuksissa työnsaantiin, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti.

- (8) Perustamissopimuksen 141 artiklassa vahvistettu ja yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä vakiintunut samasta tai samanarvoisesta työstä maksettavan saman palkan periaate on merkittävä tekijä miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen kannalta ja sukupuoleen perustuvan syrjinnän alalla keskeinen ja välttämätön osa yhteisön säännöstöä, yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö mukaan luettuna. Näin ollen on asianmukaista säätää sen täytäntöönpanosta.
- (9) Jotta voitaisiin arvioida, tekevätkö työntekijät samaa tai samanarvoista työtä, on yhteisön tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti määriteltävä, voidaanko katsoa, että kyseiset työntekijät ovat vertailukelpoisessa tilanteessa, kun otetaan huomioon erilaiset tekijät kuten työn luonne, koulutus ja työolosuhteet.
- (10) Yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että samapalkkaisuuden periaatetta ei tiettyjen ehtojen täytyessä sovelleta pelkästään tilanteissa, joissa miehet ja naiset työskentelevät saman työnantajan palveluksessa.
- (11) Jäsenvaltioiden olisi yhdessä työmarkkinaosapuolten kanssa pyrittävä torjumaan edelleen olemassa olevia sukupuoleen perustuvia palkkaeroja ja työmarkkinoiden laajamittaista eriytymistä sukupuolen mukaan soveltamalla esimerkiksi joustavia työaikajärjestelyjä, jotka antavat sekä miehille että naisille paremmat mahdollisuudet yhdistää perhe- ja työelämä. Näihin voisivat sisältyä järjestelyt, joilla mahdollistetaan asianmukainen vanhempainloma kummallekin vanhemmalle sekä lasten ja huollettavien henkilöiden kohtuuhintaisten hoitopalvelujen saatavuus.
- (12) Olisi toteutettava erityistoimenpiteitä, joilla varmistetaan yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpano ammatillisissa sosiaaliturvajärjestelmissä ja määritellään sen soveltamisala selvemmin.
- (13) Yhteisöjen tuomioistuin määritteli asiassa 262/88⁽¹⁾ 17 päivänä toukokuuta 1990 antamassaan tuomiossa, että kaikenlaiset työeläkkeet muodostavat osan palkasta perustamissopimuksen 141 artiklan mukaisesti.
- (14) Perustamissopimuksen 141 artiklan mukaiseen palkan käsitteeseen eivät sisälly sosiaaliturvaetuudet, mutta nyt on selvästi vahvistettu, että virkamiesten eläkejärjestelmät kuuluvat samapalkkaisuuden periaatteen soveltamisalaan, jos järjestelmästä maksettavat etuudet maksetaan työntekijälle, koska hän on palvelussuhteessa julkiseen työnantajaan, siitä riippumatta, että tällaiset järjestelmät ovat osa yleistä lakisäätöistä järjestelmää. Yhteisöjen tuomioistuimen asioissa C-7/93⁽²⁾ ja C-351/00⁽³⁾ antamien tuomioiden mukaan tämä edellytys täyttyy, jos eläkejärjestelmä koskee tiettyä työntekijäryhmää, sen etuudet liittyvät välittömästi työssäolokausiin ja etuudet lasketaan suhteessa virkamiehen viimeiseen palkkaan. Näin ollen selkeyden vuoksi olisi asianmukaista antaa tähän liittyviä erityissäännöksiä.
- (15) Yhteisöjen tuomioistuin on vahvistanut, että vaikka etuusperusteisessa eläkejärjestelmässä mies- ja naispuolisia palkansaajia koskevat maksut kuuluvat perustamissopimuksen 141 artiklan soveltamisalaan, työnantajan maksamien sukupuoleen perustuvien maksujen epätasa-arvoisuutta rahastoivissa etuusperusteisissa järjestelmissä ei pitäisi erilaisten vakuutusmatemaattisten tekijöiden käytön vuoksi arvioida saman artiklan perusteella.
- (16) Esimerkiksi, rahastoivissa etuusperusteisissa järjestelmissä tietyt osat, kuten jaksoittaisen eläkkeen osan muuntaminen pääomaksi, eläkeoikeuksien siirtäminen, osittaisen eläkeoikeudesta luopumisen vastineena maksettava lesken- tai orvoneläke tai alennettu eläke, kun työntekijä valitsee varhaiseläkkeen, voivat olla erisuuruisia, jolloin summien erot johtuvat sukupuolten mukaan erilaisten vakuutusmatemaattisten perusteiden käytöstä aikana, jolloin järjestelmän rahastointi on toteutettu.
- (17) Vakiintuneen käytännön mukaan ammatillisen sosiaaliturvajärjestelmän mukaisesti maksettavia etuuksia ei pidetä palkkana, mikäli ne on voitu myöntää 17 päivää toukokuuta 1990 edeltäneille työssäolokausille, lukuun ottamatta työntekijöitä tai heidän edunsaajiaan, jotka ovat panneet vireille oikeudenkäyntimenettelyn tai esittäneet sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisen vastaavan vaatimuksen ennen tätä päivämäärää. Näin ollen on tarpeen rajoittaa yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanoa vastaavasti.
- (18) Yhteisöjen tuomioistuin on johdonmukaisesti katsonut, että Barber-pöytäkirja⁽⁴⁾ ei vaikuta oikeuteen liittyä ammatilliseen eläkejärjestelmään ja että asiassa 262/88 annettu tuomion vaikutusten ajallista rajoitusta ei sovelleta oikeuteen liittyä ammatilliseen eläkejärjestelmään. Yhteisöjen tuomioistuin on myös lausunut, että kansallisen oikeuden sääntöihin, jotka koskevat oikeussuojakeinojen käyttämiseksi asetettuja määräaikoja, voidaan vedota sellaisia työntekijöitä vastaan, jotka haluavat käyttää oikeuttaan kuulua ammatilliseen eläkejärjestelmään, sillä edellytyksellä, että kyseiset säännöt eivät ole epäedullisempia kuin ne säännöt, joita sovelletaan kansalliseen oikeuteen perustuviin vastaavanlaisiin vaatimuksiin ja että ne eivät tee yhteisön oikeusjärjestyksessä

⁽¹⁾ Asia 262/88, Barber v. Guardian Royal Exchange Assurance Group (Kok. 1990, s. I-1889).

⁽²⁾ Asia C-7/93, Bestuur van het Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds v. G. A. Beune (Kok. 1994, s. I-4471).

⁽³⁾ Asia C-351/00, Pirkko Niemi (Kok. 2002, s. I-7007).

⁽⁴⁾ Pöytäkirja N:o 17 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen (1992) 141 artiklasta.

- tunnustettujen oikeuksien käyttämistä käytännössä mahdottomaksi. Yhteisöjen tuomioistuin on korostanut myös, että se, että työntekijä voi vaatia jäsenyyttä ammatillisessa eläkejärjestelmässä taannehtivasti, ei anna hänelle mahdollisuutta välttää maksamasta kyseiseen jäsenyyskauteen liittyviä maksuja.
- (19) Yhdenvertaisten työmahdollisuuksien ja niihin johtavien ammattikoulutusmahdollisuuksien takaaminen on keskeisen tärkeää miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun soveltamiselle työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa. Tämän vuoksi kaikki poikkeukset periaatteesta olisi rajoitettava sellaiseen ammattitoimintaan, jossa sen luonteen tai suorittamisympäristön vuoksi on tarpeen ottaa palvelukseen tiettyä sukupuolta oleva henkilö, edellyttäen että tavoite on oikeutettu ja suhteellisuusperiaatteen mukainen.
- (20) Tällä direktiivillä ei rajoiteta yhdistymisvapautta, muun muassa oikeutta perustaa yhdessä muiden kanssa ammattiyhdistyksiä ja liittyä niihin etujensa ajamiseksi. Perustamissopimuksen 141 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin voi kuulua jäsenyys tai toiminnan jatkaminen järjestöissä tai ammattiyhdistyksissä, joiden päätavoite on miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen edistäminen käytännössä.
- (21) Syrjintäkiellon ei pitäisi rajoittaa sellaisten toimenpiteiden voimassa pitämistä tai toteuttamista, joiden tarkoituksena on ehkäistä tai hyvittää haittoja, jotka ovat aiheutuneet tiettyä sukupuolta edustavien henkilöiden ryhmälle. Tällaisilla toimenpiteillä sallitaan vain samaa sukupuolta edustavien henkilöiden järjestöt, jos niiden pääasiallisena tavoitteena on edistää kyseisten henkilöiden erityistarpeiden huomioon ottamista sekä miesten ja naisten välistä tasa-arvoa.
- (22) Perustamissopimuksen 141 artiklan 4 kohdan mukaisesti ja jotta miesten ja naisten täysi tosiasiallinen tasa-arvo toteutuisi työelämässä, yhdenvertaisen kohtelun periaate ei estä jäsenvaltioita pitämästä voimassa tai toteuttamasta erityisetuja tarjoavia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on helpottaa aliedustettuna olevan sukupuolen ammatillisen toiminnan harjoittamista taikka ehkäistä tai hyvittää ammattiuraan liittyviä haittoja. Nykytilanteen ja Amsterdamin sopimukseen liitetyn julistuksen n:o 28 huomioon ottaen jäsenvaltioiden olisi ensisijaisesti pyrittävä parantamaan naisten asemaa työelämässä.
- (23) Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä käy selvästi ilmi, että raskauteen tai äitiyteen liittyvä naisten epäsuotuisa kohtelu on välitöntä sukupuoleen perustuvaa syrjintää. Tällainen kohtelu olisi sen vuoksi nimenomaisesti sisällytettävä tämän direktiivin soveltamisalaan.
- (24) Yhteisöjen tuomioistuin on johdonmukaisesti katsonut, että tasa-arvoisen kohtelun periaatteen mukaisesti on perusteltua suojella naisia heidän biologisen tilansa takia raskauden ja äitiyden aikana sekä toteuttaa toimia äitiyden suojelemiseksi keinona varmistaa sukupuolten todellisen tasa-arvon toteutuminen. Tällä direktiivillä ei näin ollen tulisi rajoittaa toimenpiteistä raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen kannustamiseksi työssä 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/85/ETY⁽¹⁾ eikä UNICE:n, CEEP:n ja EAY:n tekemästä vanhempainlomaa koskevasta puitesopimuksesta 3 päivänä kesäkuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/34/EY⁽²⁾ soveltamista.
- (25) Selkeyden vuoksi olisi myös asianmukaista säätää nimenomaisesti naisten työsuhteeseen liittyvien oikeuksien suojelusta äitiysvapaan aikana ja erityisesti oikeudesta palata samaan tai vastaavanlaiseen tehtävään joutumatta kärsimään työehtojen tai -olojen heikennyksestä tällaisen vapaan vuoksi sekä saada edukseen kaikki työehtojen parannukset, joihin heillä olisi ollut oikeus poissaolonsa aikana.
- (26) Naisten ja miesten tasapuolisesta osallistumisesta työ- ja perhe-elämään 29 päivänä kesäkuuta 2000 annetussa neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden työ- ja sosiaaliministereiden päätöslauselmassa⁽³⁾ jäsenvaltioita kannustettiin tarkastelemaan, miten jäsenvaltioiden oikeusjärjestyksissä voitaisiin taata työssä käyville miehille henkilökohtainen isyysvapaa, jota ei voida siirtää toiselle, miesten säilyttäessä työhön liittyvät oikeutensa.
- (27) Samanlaisia ehtoja sovelletaan jäsenvaltioiden myöntäessä lapsen adoptoinnin jälkeen miehille ja naisille henkilökohtaisen vapaan, jota ei voida siirtää toiselle. Jäsenvaltiot itse päättävät, myöntävätkö ne tällaisen oikeuden isyys- ja/tai adoptiovapaaseen, ja ne myös määrittävät kaikki ehdot, jotka eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan, irtisanomista tai työhönpaluuta lukuun ottamatta.
- (28) Yhdenvertaisen kohtelun periaatteen tehokas täytäntöönpano vaatii asianmukaisten menettelyiden käyttöönottoa jäsenvaltioissa.
- (29) Tämän direktiivin mukaisten velvoitteiden täytäntöönpanon vaatimien riittävien tuomioistuin- tai hallintomenettelyiden käyttöönotto on olennaista yhdenvertaisen kohtelun periaatteen tehokkaan täytäntöönpanon kannalta.
- (30) Todistustaakkaa koskevien sääntöjen antaminen on tärkeää varmistettaessa, että yhdenvertaisen kohtelun periaate voidaan panna tehokkaasti täytäntöön. Kuten yhteisön tuomioistuin on todennut, tämän vuoksi olisi säädettävä sen varmistamisesta, että todistustaakka siirtyy vastaajalle, kun syrjintä vaikuttaa ilmeiseltä lukuun ottamatta menettelyitä, joissa tuomioistuimen tai muun toimivaltaisen kansallisen elimen on selvitettävä

(1) EYVL L 348, 28.11.1992, s. 1.

(2) EYVL L 145, 19.6.1996, s. 4, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/75/EY (EYVL L 10, 16.1.1998, s. 24).

(3) EYVL C 218, 31.7.2000, s. 5.

- tosiseikat. On kuitenkin syytä täsmentää, että niiden tosi-seikkojen arviointi, joiden perusteella voidaan olettaa, että kyseessä on sukupuoleen perustuva välitön tai välilinen syrjintä, on edelleen asianomaisen kansallisen elimen tehtävä kansallisen lainsäädännön tai käytännön mukaisesti. Jäsenvaltion tehtävänä on käsittelyn kaikissa vaiheissa saattaa voimaan todistusoikeudellisia säännöksiä, jotka ovat kantajalle tässä esitettyä edullisempia.
- (31) Direktiivin tarjoaman suojan parantamiseksi yhdistyksillä, järjestöillä ja muilla oikeushenkilöillä olisi myös oltava oikeus aloittaa, jos jäsenvaltiot niin päättävät, menettely joko kantajan puolesta tai häntä tukeakseen, sanotun kuitenkin rajoittamatta tuomioistuimissa edustamista ja puolustamista koskevien kansallisten menettelysääntöjen soveltamista.
- (32) Koska oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan on perustavanlaatuinen, on aiheellista varmistaa, että työntekijällä on tämä suoja myös sen työsuhteen päätyttyä, jossa tasa-arvoisen kohtelun periaatteen rikkomisen väitetään tapahtuneen. Työntekijällä, joka puolustaa tämän direktiivin nojalla suojeltua henkilöä tai antaa tämän puolesta todistajanlausunnon, olisi oltava sama suoja.
- (33) Yhteisöjen tuomioistuin on selvästi vahvistanut, että ollakseen tehokas yhdenvertaisen kohtelun periaate edellyttää, että sen rikkomisen johdosta maksettavan korvauksen on oltava riittävä suhteessa vahinkoon. Tämän vuoksi on asianmukaista olla ennalta vahvistamatta tällaisen korvauksen enimmäismäärää muutoin kuin tapauksissa, joissa työnantaja pystyy näyttämään, että hakija on kärsinyt tässä direktiivissä tarkoitetun syrjinnän johdosta vahinkoa ainoastaan siitä, että hänen työhakemustaan ei ole otettu huomioon.
- (34) Parantaakseen yhdenvertaisen kohtelun tehokasta täytäntöönpanoa jäsenvaltioiden olisi edistettävä työmarkkinaosapuolten välistä ja kansallisten käytäntöjen mukaisesti valtioista riippumattomien järjestöjen kanssa käytävää vuoropuhelua.
- (35) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä tehokkaista, oikeasuhteisista ja varoittavista seuraamuksista, joita sovelletaan, jos tämän direktiivin mukaisia velvoitteita ei noudateta.
- (36) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän direktiivin tavoitteita, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (37) Jotta syitä miesten ja naisten erilaiseen kohteluun työhön ja ammattiin liittyvissä kysymyksissä ymmärrettäisiin paremmin, olisi kehitettävä ja analysoitava vertailukelpoisia sukupuoleen perustuvia tietoja ja tilastoja ja asetettava ne saataville asianmukaisilla tasoilla.
- (38) Miesten ja naisten tasa-arvoinen kohtelu työhön ja ammattiin liittyvissä kysymyksissä ei voi rajoittua vain lainsäädäntötoimiin. Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden olisi pikemminkin edistettävä tehokkaammin palkkasyrjintään liittyvien ongelmien tiedostamista ja asennemuutosta ja sisällytettävä tähän mahdollisimman laajalti kaikki asianosaiset julkisella ja yksityisellä sektorilla. Työmarkkinaosapuolten välinen vuoropuhelu saattaisi olla tärkeä osa tätä prosessia.
- (39) Velvoite saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajattava niihin säännöksiin, joiden sisällössä on tapahtunut merkittävää muutosta aiempiin direktiiveihin verrattuna. Velvoite saattaa osaksi kansallista lainsäädäntöä ne säännökset, joiden sisältö ei ole muuttunut, on voimassa aiempien direktiivien nojalla.
- (40) Tällä direktiivillä ei rajoiteta jäsenvaltioiden velvoitteita, jotka liittyvät liitteessä I olevassa B osassa esitettyihin direktiivien saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja soveltamista koskeviin määräaikoihin.
- (41) Paremmasta lainsäädännöstä toimielinten välillä tehdyn sopimuksen (1) 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioita kannustetaan laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan direktiivin ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Tarkoitus

Tämän direktiivin tarkoituksena on taata miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpano työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa.

Tätä varten siinä on säännöksiä, joilla pyritään panemaan yhdenvertaisen kohtelun periaate täytäntöön seuraavilla aloilla:

- mahdollisuudet työhön, myös uralla etenemiseen, ja ammatilliseen koulutukseen;
- työehdot, mukaan lukien palkka;
- ammatilliset sosiaaliturvajärjestelmät.

Siinä on myös säännöksiä, joilla pyritään takaamaan, että täytäntöönpanoa tehostetaan ottamalla käyttöön asianmukaiset menettelyt.

(1) EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä direktiivissä sovelletaan seuraavia määritelmiä:
 - a) 'välitön syrjintä': tilanne, jossa henkilöä kohdellaan sukupuolen perusteella epäsuotuisammin kuin jotakuta muuta kohdellaan, on kohdeltu tai kohdeltaisiin vertailukelpoisessa tilanteessa;
 - b) 'välillinen syrjintä': tilanne, jossa näennäisesti puolueeton säännös, peruste tai käytäntö saattaa henkilöt näiden sukupuolen perusteella erityisen epäedulliseen asemaan toiseen sukupuoleen verrattuna, paitsi jos kyseisellä säännöksellä, perusteella tai käytännöllä on puolueettomasti perusteltavissa oleva oikeutettu tavoite ja tavoitteen saavuttamiseksi käytetyt keinot ovat asianmukaisia ja tarpeellisia;
 - c) 'häirintä': tilanne, jossa ilmenee henkilön sukupuoleen liittyvää ei-toivottua käytöstä, jolla tarkoituksellisesti tai tosiasiallisesti loukataan kyseisen henkilön arvoa ja tällä tavoin luodaan uhkaava, vihamielinen, halventava, nöyryyttävä tai hyökkäävä ilmapiiri;
 - d) 'sukupuolinen häirintä': tilanne, jossa ilmenee ei-toivottua sanallista, sanatonta tai fyysistä, luonteeltaan sukupuolista käytöstä, jolla tarkoituksellisesti tai tosiasiallisesti loukataan henkilön arvoa erityisesti luomalla uhkaava, vihamielinen, halventava, nöyryyttävä tai hyökkäävä ilmapiiri;
 - e) 'palkka': tavanomainen perus- tai vähimmäispalkka ja muu korvaus, jonka työntekijä saa rahana tai luontoisetuutena suoraan tai välillisesti työnantajaltaan työsuhteensa vuoksi;
 - f) 'ammattilliset sosiaaliturvajärjestelmät': järjestelmät, joita miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen asteittaisesta toteuttamisesta sosiaaliturvaa koskeissa kysymyksissä 19 päivänä joulukuuta 1978 annettu neuvoston direktiivi 79/7/ETY⁽¹⁾ ei koske ja joiden tarkoituksena on antaa palkansaajille ja itsenäisille ammatinharjoittajille yrityksessä tai yritysryhmässä, taloudellisen toiminnan alueella tai ammattialalla tai ammattialojen ryhmässä etuudet, jotka täydentävät lakisääteisiin sosiaaliturvajärjestelmiin kuuluvia etuuksia tai korvaavat ne, riippumatta siitä, onko näiden järjestelmien piiriin kuulumisen pakollista tai vapaaehtoista.
2. Tässä direktiivissä syrjintänä pidetään seuraavia seikkoja:
 - a) häirintä ja sukupuolinen häirintä sekä henkilön epäsuotuisa kohtelu sen perusteella, vastustaako hän tällaista käytöstä vai alistuu kohteluun siihen;
 - b) käsky tai ohje syrjiä henkilöitä sukupuolen perusteella;
 - c) direktiivissä 92/85/ETY tarkoitettu raskauteen tai äitiysvapaiseen liittyvä naisten epäedullisempi kohtelu.

⁽¹⁾ EYVL L 6, 10.1.1979, s. 24.

3 artikla

Positiiviset toimet

Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai toteuttaa perustamissopimuksen 141 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä miesten ja naisten välisen täyden tosiasiallisen tasa-arvon varmistamiseksi työelämässä.

II OSASTO

ERITYISET SÄÄNNÖKSET**1 luku***Samapalkkaisuus*

4 artikla

Syrjintäkielto

Välitön tai välillinen sukupuoleen perustuva syrjintä samasta tai samanarvoisesta työstä maksettavaan korvaukseen vaikuttavissa tekijöissä ja ehdoissa on poistettava.

Erityisesti silloin, kun palkka määritellään työtehtävien luokittelun mukaan, luokittelun tulee perustua samoihin arviointiperusteisiin miehillä ja naisilla, ja se on laadittava siten, että siihen ei sisälly sukupuoleen perustuvaa syrjintää.

2 luku*Yhdenvertainen kohtelu ammatillisissa sosiaaliturvajärjestelmissä*

5 artikla

Syrjintäkielto

Rajoittamatta 4 artiklan säännösten soveltamista minkäänlaista välitöntä tai välillistä sukupuoleen perustuvaa syrjintää ei saa esiintyä ammatillisissa sosiaaliturvajärjestelmissä eikä varsinkin, jos kysymyksessä on

- a) tällaisten järjestelmien soveltamisala tai niiden piiriin pääsemisen edellytykset;
- b) velvollisuus osallistua rahoitukseen tai maksuosuuksien laskentaperusteet;
- c) etuuksien laskentaperusteet, aviopuolisosta ja huollettavista johtuvat lisäetuudet mukaan lukien, taikka etuuksiin olevan oikeuden kestoa ja jatkumista koskevat edellytykset.

6 artikla

Henkilöllinen soveltamisala

Tätä lukua sovelletaan työtä tekevään väestöön, mukaan lukien itsenäiset ammatinharjoittajat ja henkilöt, joiden työnteko on keskeytynyt sairauden, synnytyksen, tapaturman tai muunlaisen kuin vapaaehtoisen työttömyyden vuoksi, sekä työnhakijoihin, eläkkeellä oleviin ja työkyvyttömiin työntekijöihin että näiden työntekijöiden edunsaajiin kansallisen lainsäädännön ja/tai käytännön mukaisesti.

7 artikla

Aineellinen soveltamisala

1. Tätä lukua sovelletaan
 - a) ammatillisiin sosiaaliturvajärjestelmiin, jotka antavat turvaa seuraavien tapausten varalta:
 - i) sairaus,
 - ii) työkyvyttömyys,
 - iii) vanhuus, mukaan lukien varhaiseläkkeelle siirtyminen,
 - iv) työtapaturmat ja ammattitaudit,
 - v) työttömyys;
 - b) ammatillisiin sosiaaliturvajärjestelmiin, jotka antavat muita sosiaalisia etuuksia joko rahana tai luontoisetuina, ja etenkin jälkeen elävien etuuksia ja perhe-etuuksia, jos ne ovat työnantajan työntekijälle työn tai tehtävän johdosta suorittamaa korvausta.
2. Tätä lukua sovelletaan myös erityisten työntekijäryhmien, kuten virkamiesten, eläkejärjestelmiin, jos järjestelmästä maksettavat etuudet maksetaan siksi, että työntekijä on palvelussuhteessa julkiseen työnantajaan Se, että järjestelmä on osa yleistä lakisääteistä järjestelmää, ei kuitenkaan rajoita luvun soveltamista.

8 artikla

Aineellisen soveltamisalan ulkopuolelle jätettävät asiat

1. Tätä lukua ei sovelleta
 - a) itsenäisten ammatinharjoittajien yksittäisiin sopimuksiin;
 - b) itsenäisten ammatinharjoittajien järjestelmiin, joissa on vain yksi jäsen;
 - c) työntekijöiden osalta sellaisiin vakuutus sopimuksiin, joissa työnantaja ei ole osapuolena;
 - d) ammatillisten sosiaaliturvajärjestelmien valinnaisiin määräyksiin, joita tarjotaan jäsenille yksilöllisesti takaamaan
 - i) joko lisäetuksia,
 - ii) tai mahdollisuus päättää päivästä, jona itsenäisten ammatinharjoittajien tavalliset etuudet alkavat, tai valita useista etuuksista;
 - e) ammatillisiin sosiaaliturvajärjestelmiin, joiden etuudet rahoitetaan työntekijöiden vapaaehtoisilla maksuilla.
2. Tämä luku ei estä työnantajaa myöntämästä henkilöille, jotka ovat saavuttaneet ammatillisen sosiaaliturvajärjestelmän mukaisen eläkkeen saamisen edellytyksenä olevan eläkeiän, mutta jotka eivät vielä ole saavuttaneet lakisääteisen eläkkeen

myöntämiseen tarvittavaa eläkeikää, lisäeläkettä, jolla on tarkoitus saattaa samansuuruiseksi tai lähes samansuuruiseksi kyseisille henkilöille maksetun etuuden kokonaissumma suhteessa niihin toista sukupuolta oleviin, samassa tilanteessa oleviin henkilöihin, jotka ovat jo saavuttaneet lakisääteisen eläkeiän, siihen asti kunnes lisäeläkettä nauttivat saavuttavat lakisääteisen eläkeiän.

9 artikla

Esimerkkejä sukupuoleen perustuvasta syrjinnästä

1. Tasa-arvoisen kohtelun periaatteen vastaisiin säännöksiin kuuluvat ne, jotka välittömästi tai välillisesti perustuvat sukupuoleen ja joilla
 - a) määritellään henkilöt, jotka voivat kuulua ammatillisen sosiaaliturvajärjestelmän piiriin;
 - b) säädetään ammatillisen sosiaaliturvajärjestelmän piiriin kuulumisen pakollisuudesta tai vapaaehtoisuudesta;
 - c) vahvistetaan erilaiset, ammatillisen järjestelmän mukaisten etuuksien saamisen edellytyksenä olevat ikää taikka työsuhteen tai jäsenyyden vähimmäiskesto koskevat säännöt;
 - d) muissa kuin h ja j alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa vahvistetaan erilaiset säännöt maksuosuuksien suorittamisesta takaisin silloin, kun työntekijä lähtee järjestelmän piiristä ennen kuin hän on täyttänyt ne ehdot, jotka antavat hänelle oikeuden tuleviin pitkäaikaisetuksiin;
 - e) asetetaan eri sukupuolille erilaiset etuuksien myöntämistä tai rajoittamista koskevat ehdot;
 - f) vahvistetaan erilaiset eläkeiät;
 - g) evätään oikeuksien jatkuminen tai saaminen lakisääteisen tai sopimukseen perustuvan ja työnantajan maksaman äitiysloman tai perhesyihin perustuvan loman aikana;
 - h) asetetaan erilaiset tasot etuuksille muissa kuin sellaisissa tapauksissa, joissa on tarpeen ottaa huomioon sukupuolen mukaan erilaiset vakuutusmateriaaliset tekijät maksuperusteisissa järjestelmissä; rahastoivissa etuusperusteisissa järjestelmissä tietyt osat voivat olla erisuuruisia, jolloin summien erot johtuvat sukupuolten mukaan erilaisten vakuutusmateriaalisten perusteiden käytöstä aikana, jolloin järjestelmän rahastointi on toteutettu;
 - i) asetetaan erilaiset tasot työntekijöiden maksuosuuksille;
 - j) asetetaan erilaiset tasot työnantajan maksuosuuksille, lukuun ottamatta
 - i) maksuperusteisia järjestelmiä, jos tavoitteena on yhtäläistä tai lähentää maksuosuuksiin perustuvien eläke-etuuksien määriä,

- ii) rahastoivia etuusperusteisia järjestelmiä, jos työnantajan maksuosuudet on tarkoitettu varmistamaan määriteltyjen etuuksien kattamiseen tarkoitettujen varojen riittävyys;
- k) muissa kuin h ja j alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa asetetaan erilaiset ehdot tai vain toiseen sukupuoleen sovellettavat ehdot, jotka koskevat järjestelmän piiristä lähtevällä työntekijällä tuleviin etuuksiin olevan oikeuden takaamista tai jatkumista.
2. Jos tämän luvun soveltamisalaan kuuluvien etuuksien myöntäminen on järjestelmän johtolinten harkinnassa, niiden on noudatettava tasa-arvoisen kohtelun periaatetta.

10 artikla

Täytäntöönpano itsenäisten ammatinharjoittajien osalta

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tasa-arvoisen kohtelun periaatteen vastaiset itsenäisten ammatinharjoittajien ammatillisia sosiaaliturvajärjestelmiä koskevat säännökset muutetaan ja muutetut säännökset saatetaan voimaan 1 päivään tammikuuta 1993 mennessä tai kyseisen päivän jälkeen liittyneiden jäsenvaltioiden osalta siihen päivään mennessä, jona direktiiviä 86/378/ETY ryhdyttiin soveltamaan niiden alueella.
2. Tämän luvun estämättä oikeuksiin ja velvoitteisiin, jotka liittyvät itsenäisten ammatinharjoittajien ammatillisen sosiaaliturvajärjestelmän jäsenyyteen ennen järjestelmän muuttamista, saadaan edelleen soveltaa ennen sen muuttamista voimassa ollutta järjestelmää koskevia säännöksiä.

11 artikla

Lykkäysmahdollisuus itsenäisten ammatinharjoittajien osalta

Itsenäisiä ammatinharjoittajia koskevien ammatillisten sosiaaliturvajärjestelmien osalta jäsenvaltiot voivat lykätä tasa-arvoisen kohtelun periaatteen pakollista soveltamista tapauksissa, jotka koskevat

- a) eläkeiän määrittelyä vanhuus- tai työeläkkeen myöntämiseksi sekä tästä muihin etuuksiin mahdollisesti aiheutuvia vaikutuksia
- i) siihen asti, kun vastaava tasa-arvo saavutetaan lakisäätéisissä järjestelmissä, taikka
- ii) enintään siihen asti, kun direktiivillä säädetään tällaisesta tasa-arvosta;
- b) jälkeen eläville suoritettavia eläkkeitä siihen asti, kun yhteisön oikeudessa säädetään tasa-arvoisen kohtelun periaate tässä suhteessa noudatettavaksi lakisäätéisissä sosiaaliturvajärjestelmissä;
- c) edellä olevan 9 artiklan 1 kohdan i alakohdan soveltamista erilaisten vakuutusmatemaattisten tekijöiden käyttöön 1 päivään tammikuuta 1999 asti tai kyseisen päivän jälkeen

liittyneiden jäsenvaltioiden osalta siihen päivään mennessä, jona direktiiviä 86/378/ETY ryhdyttiin soveltamaan niiden alueella.

12 artikla

Takautuva vaikutus

1. Kaikkien tämän luvun työntekijöitä koskevien täytäntöönpanotoimenpiteiden on käsitettävä kaikki ammatillisiin sosiaaliturvajärjestelmiin kuuluvat etuudet, jotka on myönnetty 17 päivän toukokuuta 1990 jälkeisiltä työssäolokausilta, ja niitä on sovellettava takautuvasti tästä päivästä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta niitä työntekijöitä tai heidän edunsaajiaan koskevia säännöksiä, jotka ovat ennen tätä päivämäärää panneet vireille oikeudenkäyntimenettelyn tai esittäneet sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisen vastaavan vaatimuksen. Tässä tapauksessa täytäntöönpanotoimenpiteitä on sovellettava takautuvasti 8 päivästä huhtikuuta 1976 ja niiden on käsitettävä kaikki tämän päivämäärän jälkeisten työssäolokausien perusteella myönnetty etuudet. Yhteisöön 8 päivän huhtikuuta 1976 jälkeen ja ennen 17 päivää toukokuuta 1990 liittyneiden jäsenvaltioiden osalta kyseinen päivämäärä korvataan sillä päivämäärällä, jolloin 141 artiklaa on ryhdytty soveltamaan niiden alueella.

2. Edellä olevan 1 kohdan toinen virke ei estä kanteiden nostamisen aikarajoihin liittyvien kansallisten sääntöjen soveltamista niihin työntekijöihin tai heidän edunsaajiinsa, jotka ovat panneet vireille oikeudenkäyntimenettelyn tai esittäneet sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisen vastaavan vaatimuksen ennen 17 päivää toukokuuta 1990 sillä edellytyksellä, että kansalliset säännöt eivät ole vähemmän suotuisia tällaisten kanteiden osalta kuin samanlaisten kansallisten kanteiden osalta ja että ne eivät tee yhteisön oikeusjärjestyksessä tunnustettujen oikeuksien käyttämistä käytännössä mahdottomaksi.

3. Niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka ovat liittyneet Euroopan unioniin 17 päivän toukokuuta 1990 jälkeen ja jotka olivat Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen osapuolia 1 päivänä tammikuuta 1994, 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä mainittu päivämäärä 17 päivä toukokuuta 1990 korvataan 1 päivällä tammikuuta 1994.

4. Muiden jäsenvaltioiden osalta, joiden liittyminen tapahtui 17 päivän toukokuuta 1990 jälkeen, 1 ja 2 kohdassa mainittu päivämäärä 17 päivä toukokuuta 1990 korvataan päivämäärällä, jona perustamissopimuksen 141 artiklaa ryhdyttiin soveltamaan niiden alueella.

13 artikla

Joustava eläkeikä

Tapaukset, joissa miehet ja naiset voivat vaatia joustavaa eläkeikää samoin ehdoin, eivät ole tämän luvun vastaisia.

3 luku

Yhdenvertainen kohtelu mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa

*14 artikla***Syrjinnän kieltäminen**

1. Julkisella tai yksityisellä sektorilla, julkiset laitokset mukaan lukien, ei saa olla välitöntä tai välillistä sukupuoleen perustuvaa syrjintää seuraavien seikkojen suhteen:

- a) työpaikan, itsenäisenä ammatinharjoittajana tehdyn työn tai toimen saamisen ehdot, valinta- ja työhönottoperusteet mukaan lukien, toimialasta ja ammattiasemasta riippumatta, uralla eteneminen mukaan lukien;
- b) mahdollisuus kaikenlaiseen ja -tasoiseen ammatilliseen ohjaukseen ja koulutukseen, ammatilliseen jatkokoulutukseen ja uudelleen koulutukseen, työkokemus mukaan lukien;
- c) työehdot ja työolot, mukaan lukien irtisanominen, sekä palkka perustamissopimuksen 141 artiklassa määrätyn mukaisesti;
- d) jäsenyys ja toiminta työntekijä- tai työnantajajärjestössä, tai järjestössä, jonka jäsenet harjoittavat tiettyä ammattia, sekä kyseisten järjestöjen tarjoamat edut.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää työnsaannin ja työhön valmistavan koulutuksen osalta, että erilainen kohtelu, joka perustuu sukupuoleen liittyvään ominaisuuteen, ei ole syrjintää, jos tiettyjen työtehtävien luonteen tai niiden yhteyksien vuoksi, joissa tehtävät suoritetaan, kyseinen ominaisuus on todellinen ja ratkaiseva työhön liittyvä vaatimus, edellyttäen, että sen tavoite on oikeutettu ja että vaatimus on oikeasuhteinen.

*15 artikla***Äitiysvapaalta palaaminen**

Äitiysvapaalla olevalla naisella on äitiysvapaan loputtua oltava oikeus palata työhönsä tai vastaavaan toimeen työehdoilla, jotka eivät ole hänelle aikaisempia epäedullisemmat, ja hänen on saatava edukseen kaikki työehtojen parannukset, joihin hänellä olisi ollut oikeus poissaolonsa aikana.

*16 artikla***Isyys- ja adoptiovapaa**

Tämä direktiivi ei rajoita jäsenvaltioiden oikeutta tunnustaa erillinen oikeus isyysvapaaseen ja/tai adoptiovapaaseen. Niiden jäsenvaltioiden, jotka tunnustavat tällaisen oikeuden, on toteutettava tarvittavat toimenpiteet suojellakseen mies- ja naistyöntekijöitä irtisanomiselta kyseisen oikeuden käyttämisen vuoksi ja varmistettava, että näillä on vapaan loputtua oikeus palata työhönsä tai vastaavaan toimeen työehdoilla, jotka eivät ole heille aikaisempia epäedullisemmat, sekä saada itselleen ne

työehtojen parannukset, joihin heillä olisi ollut oikeus poissaolonsa aikana.

III OSASTO

HORISONTAALISET SÄÄNNÖKSET**1 luku**

Oikeuskeinot ja täytäntöönpano

1 JAKSO

OIKEUSKEINOT

*17 artikla***Oikeuksien puolustaminen**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin mukaisten velvoitteiden täytäntöönpanoon tarkoitettujen oikeudellisten menettelyt, mukaan lukien jäsenvaltioiden aiheellisina pitämät sovittelumenettelyt, ovat — myös sen työsuhteen päätyttyä, jossa syrjinnän väitetään tapahtuneen — kaikkien niiden henkilöiden käytettävissä, jotka katsovat tulleensa kohdelluiksi väärin sen vuoksi, että heihin ei ole sovellettu tasa-arvoisen kohtelun periaatetta, sen jälkeen kun he ovat ensin mahdollisesti saattaneet asian muun toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhdistykset, järjestöt ja muut oikeushenkilöt, joilla kansallisessa lainsäädännössä vahvistettujen perusteiden mukaisesti on oikeutettua etua sen varmistamisesta, että tämän direktiivin säännöksiä noudatetaan, voivat aloittaa tämän direktiivin mukaisten velvoitteiden täytäntöönpanemiseksi säädetyt oikeudelliset ja/tai hallinnolliset menettelyt kantajan tai valittajan suostumuksella hänen puolestaan tai häntä tukeakseen.

3. Mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, ei rajoita sellaisten kansallisten sääntöjen noudattamista, jotka koskevat määräaikoja tasa-arvoisen kohtelun periaatetta koskevien kanteiden nostamiselle.

*18 artikla***Korvaus tai hyvitys**

Jäsenvaltioiden on otettava kansallisessa oikeusjärjestyksessään käyttöön tarvittavat toimenpiteet, joilla varmistetaan tosiasiallinen ja tehokas korvaus tai, jos jäsenvaltiot niin päättävät, hyvitys sukupuoleen perustuvan syrjinnän kohteeksi joutuneelle henkilölle aiheutuneista menetyksistä ja vahingoista tavalla, joka on varoitava ja oikeasuhteinen kärsittyyn vahinkoon nähden. Tällaiselle korvaukselle tai hyvitykselle ei voida ennalta vahvistaa enimmäismäärää, muutoin kuin tapauksissa, joissa työnantaja pystyy näyttämään, että hakija on kärsinyt tässä direktiivissä tarkoitettua syrjinnän johdosta vahinkoa ainoastaan siitä, että hänen työhakemustaan ei ole otettu huomioon.

2 JAKSO

TODISTUSTAAKKA

19 artikla

Todistustaakka

1. Jäsenvaltioiden on kansallisten oikeudenkäyttöjärjestelmiensä mukaisesti toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kun henkilö, joka katsoo kärsineensä siitä, että häneen ei ole sovellettu tasa-arvoisen kohtelun periaatetta, esittää tuomioistuimessa tai muussa toimivaltaisessa elimessä tosiseikkoja, joiden perusteella voidaan olettaa, että kyseessä on välitön tai välillinen syrjintä, vastaajan on näytettävä toteen, ettei tasa-arvoisen kohtelun periaatetta ole rikottu.

2. Edellä oleva 1 kohta ei estä jäsenvaltioita saattamasta voimaan kantajalle edullisempia todistusoikeudellisia säännöksiä.

3. Jäsenvaltiot voivat jättää soveltamatta 1 kohtaa menettelyihin, joissa tuomioistuimen tai muun toimivaltaisen elimen on selvitettävä tosiseikat.

4. Tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa sovelletaan myös

- a) perustamissopimuksen 141 artiklassa ja, siltä osin kuin esiintyy sukupuoleen perustuvaa syrjintää, direktiiveissä 92/85/ETY ja 96/34/EY tarkoitettuihin tilanteisiin;
- b) kaikkiin julkista tai yksityistä sektoria koskeviin riita-asioiden oikeudenkäynteihin ja hallinnollisiin menettelyihin, jotka kansallisen lainsäädännön mukaan tarjoavat oikeussuojakeinoja edellä a alakohdassa tarkoitettujen säännösten soveltamiseksi, lukuun ottamatta vapaaehtoisuonteisia tai kansallisen lainsäädännön mukaisia tuomioistuimen ulkopuolisia menettelyjä.
5. Tätä artiklaa ei sovelleta oikeudenkäyntiin rikosasioissa, elleivät jäsenvaltiot toisin säädä.

2 luku

Yhdenvertaisen kohtelun edistäminen — vuoropuhelu

20 artikla

Tasa-arvoelimet

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä elin tai elimiä, jonka tai joiden tehtävänä on edistää, analysoida, valvoa ja tukea kaikkien henkilöiden tasa-arvoisen, sukupuoleen perustuvasta syrjinnästä vapaan kohtelun toteuttamista, sekä toteutettava niitä koskevat tarpeelliset järjestelyt. Nämä elimet voivat kuulua osana virastoihin, jotka vastaavat ihmisoikeuksien puolustamisesta tai yksilön oikeuksien turvaamisesta kansallisella tasolla.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että näiden elinten toimivaltaan kuuluu

- a) avustaa itsenäisesti syrjinnän uhriksi joutuneita henkilöitä näiden tekemiä syrjintävalituksia tutkittaessa, sanotun kuitenkin rajoittamatta uhrien ja 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yhdistysten, järjestöjen tai muiden oikeushenkilöiden oikeuksia;
- b) teettää riippumattomia selvityksiä syrjintään liittyvistä kysymyksistä;
- c) julkaista riippumattomia raportteja ja antaa suosituksia kaikista syrjintään liittyvistä kysymyksistä;
- d) vaihtaa asianmukaisella tasolla käytettävissä olevia tietoja vastaavien eurooppalaisten elinten kanssa, esimerkiksi jonkin tulevan eurooppalaisen tasa-arvoinstituutin kanssa.

21 artikla

Työmarkkinaosapuolten vuoropuhelu

1. Jäsenvaltioiden on perinteidensä ja käytäntöjensä mukaisesti toteutettava aiheelliset toimenpiteet edistääkseen työmarkkina-osapuolten vuoropuhelua, jonka tarkoituksena on tukea tasa-arvoista kohtelua muun muassa valvomalla toimintatapoja työpaikoilla, työnsaantimahdollisuuksissa, ammatillisessa koulutuksessa ja uralla etenemisessä, seuraamalla työehtosopimuksia ja toimintasääntöjä sekä suorittamalla tutkimusta tai vaihtamalla kokemuksia ja hyviä toimintatapoja.

2. Jäsenvaltioiden on siinä tapauksessa, että se on niiden perinteiden ja käytäntöjen mukaista, kannustettava työmarkkina-osapuolia edistämään miesten ja naisten välistä tasa-arvoa ja joustavia työjärjestelyjä, tavoitteena työ- ja yksityiselämän yhteensovittamisen helpottaminen, ja tekemään asianmukaisella tasolla syrjinnänvastaisia sopimuksia 1 artiklassa tarkoitetuilla aloilla, jotka kuuluvat työehtosopimusneuvottelujen piiriin, rajoittamatta kuitenkaan osapuolten itsenäisyyttä. Näissä sopimuksissa on noudatettava tämän direktiivin säännöksiä ja kansallisia täytäntöönpanotoimenpiteitä.

3. Jäsenvaltioiden on kansallisen lainsäädännön, työehtosopimusten ja käytännön mukaisesti kannustettava työnantajia edistämään suunnitelmallisesti ja järjestelmällisesti miesten ja naisten tasa-arvoista kohtelua työpaikoilla, työnsaantimahdollisuuksissa, ammatillisessa koulutuksessa ja uralla etenemisessä.

4. Työnantajia on tässä tarkoituksessa kannustettava antamaan asianmukaisin ja säännöllisin väliajoin työntekijöille ja/tai näiden edustajille asianmukaiset tiedot miesten ja naisten tasa-arvoisesta kohtelusta yrityksessä.

Nämä tiedot voivat sisältää selvityksen miesten ja naisten sijoittumisesta eri tehtäviin, palkoista ja palkkaeroista sekä mahdollisia toimenpiteitä tilanteen parantamiseksi yhteistyössä työntekijöiden edustajien kanssa.

22 artikla

Vuoropuhelu valtioista riippumattomien järjestöjen kanssa

Jäsenvaltioiden on edistettävä vuoropuhelua sellaisten asianomaisten valtioista riippumattomien järjestöjen kanssa, joilla on jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti oikeutettua etua myötävaikuttaa sukupuoleen perustuvan syrjinnän torjumiseen tasa-arvoisen kohtelun periaatteen edistämiseksi.

3 luku

Yleiset horisontaaliset säännökset

23 artikla

Säännösten noudattaminen

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että

- tasa-arvoisen kohtelun periaatteen vastaiset lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset kumotaan;
- yksittäisiin tai kollektiivisiin työ sopimuksiin tai työehtosopimuksiin, yritysten sisäisiin sääntöihin sekä itsenäistä ammatinharjoittamista ja työnantaja- ja työntekijäjärjestöjä koskeviin sääntöihin, tai muihin järjestelyihin sisältyvät määräykset, jotka ovat tasa-arvoisen kohtelun periaatteen vastaisia, ovat mitättömiä tai ne voidaan julistaa mitättömiksi taikka niitä muutetaan;
- sellaisia määräyksiä sisältäviä ammatillisia sosiaaliturvajärjestelmiä ei voida hyväksyä tai laajentaa hallinnollisin toimenpitein.

24 artikla

Vastatoimenpiteet

Jäsenvaltioiden on otettava kansallisessa oikeusjärjestyksessään käyttöön tarvittavat toimenpiteet työntekijöiden, mukaan lukien kansallisessa lainsäädännössä ja/tai käytännössä tarkoitettujen työntekijöiden edustajat, suojelemiseksi irtisanomiselta tai muulta työnantajan taholta tulevalta epäsuotuisalta kohtelulta, joka johtuu reagoinnista yrityksessä esitettyyn valitukseen tai johonkin oikeudelliseen menettelyyn, jonka tarkoituksena on varmistaa, että tasa-arvoisen kohtelun periaatetta noudatetaan.

25 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten määräysten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että näitä seuraamuksia sovelletaan. Seuraamusten, joihin saattaa kuulua korvausten maksaminen uhrille, on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle viimeistään 5 päivänä lokakuuta 2005 sekä niiden myöhemmistä muutoksista mahdollisimman pian.

26 artikla

Syrjinnän ehkäiseminen

Jäsenvaltioiden on kansallisen lainsäädännön, työehtosopimusten tai käytännön mukaisesti kannustettava työnantajia sekä ammatilliseen koulutukseen pääsystä vastaavia toteuttamaan tehokkaita toimenpiteitä kaikenlaisen sukupuoleen perustuvan syrjinnän, erityisesti häirinnän ja sukupuolisen häirinnän estämiseksi työpaikalla sekä mahdollisuuksissa työnsaantiin, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen.

27 artikla

Vähimmäisvaatimukset

- Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön tai pitää voimassa säännöksiä, jotka ovat tasa-arvoisen kohtelun periaatteen turvaamiseksi edullisempia kuin tämän direktiivin säännökset.
- Tämän direktiivin säännösten täytäntöönpano ei ole missään tapauksessa riittävä peruste työntekijöiden suojelun tason laskemiselle direktiivin soveltamisalaan kuuluvissa asioissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden oikeutta saattaa tilanteen kehittyminen huomioon ottaen voimaan lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, jotka ovat erilaisia kuin tätä direktiiviä tiedoksi annettaessa voimassa olleet lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, sillä edellytyksellä, että tämän direktiivin säännöksiä noudatetaan.

28 artikla

Suhde yhteisön ja kansallisiin säännöksiin

- Tämän direktiivin estämättä saadaan soveltaa säännöksiä, jotka koskevat naisten suojelua erityisesti raskauden ja äitiyden perusteella.
- Tällä direktiivillä ei rajoiteta direktiivin 96/34/EY tai direktiivin 92/85/ETY säännösten soveltamista.

29 artikla

Tasa-arvonäkökohtien huomioon ottaminen

Jäsenvaltioiden on otettava aktiivisesti huomioon pyrkimys miesten ja naisten tasa-arvoon laatiessaan ja pannessaan täytäntöön lakeja, asetuksia, hallinnollisia määräyksiä, politiikkoja ja toimintaa tässä direktiivissä tarkoitetuilla aloilla.

30 artikla

Tiedon levittäminen

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että tämän direktiivin nojalla toteutetut toimenpiteet sekä asiaa koskevat jo voimassa olevat säännökset annetaan tarvittaessa myös työpaikoilla kaikin soveltuvin keinoin tiedoksi kaikille, joita asia koskee.

OSASTO IV

LOPPUSÄÄNNÖKSET

31 artikla

Kertomukset

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ... (*) mennessä kaikki tiedot, jotka komissio tarvitsee voidakseen laatia Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle joka neljäs vuosi toimenpiteet, jotka ne ovat toteuttaneet perustamissopimuksen 141 artiklan 4 kohdan nojalla, samoin kuin kertomukset näistä toimenpiteistä ja niiden täytäntöönpanosta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan soveltamista. Komissio hyväksyy ja julkaisee kyseisten tietojen perusteella joka neljäs vuosi kertomuksen, jossa on vertaileva arviointi tällaisista toimenpiteistä, ottaen huomioon Amsterdamin sopimuksen päätösasiakirjaan liitetyn julistuksen n:o 28.

3. Jäsenvaltioiden on arvioitava 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ammattitoimintaa koskevia poikkeuksia päättäkseen, ovatko ne tapahtuneen sosiaalisen kehityksen kannalta edelleen perusteltuja. Niiden on ilmoitettava komissiolle tämän arvioinnin tuloksista määräajoin, mutta vähintään joka kahdeksas vuosi.

32 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio tarkastelee viimeistään ... (**) direktiivin toimintaa ja ehdottaa siihen tarpeellisina pitämiään muutoksia.

33 artikla

Täytäntöönpano

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään ... (***) tai varmistettava, että työmarkkinaosapuolet ovat toteuttaneet tarvittavat toimenpiteet sopimuksin kyseiseen päivämäärään mennessä. Jäsenvaltioille sallitaan enintään vuoden lisäaika direktiivin noudattamista varten, jos se on tarpeen erityisvaikeuksien huomioon ottamiseksi. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta ne voivat taata kyseisessä direktiivissä vahvistettujen tulosten saavuttamisen. Niiden on toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Niihin on myös sisällytettävä ilmoitus, jonka mukaan nykyisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten sisältämiä viittauksia tällä direktiivillä kumottaviin direktiiveihin on pidettävä viittauksina tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään ja miten mainittu ilmoitus muotoillaan.

Velvoite saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajattava niihin säännöksiin, joiden sisällössä on tapahtunut merkittävää muutosta aiempiin direktiiveihin verrattuna. Velvoite saattaa osaksi kansallista lainsäädäntöä ne säännökset, joiden sisältö ei ole muuttunut, on voimassa aiempien direktiivien nojalla.

Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa pääasialliset kansalliset säädökset kirjallisina komissiolle.

34 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan direktiivit 75/117/ETY, 76/207/ETY, 86/378/ETY ja 97/80/EY ... päivästä ...kuuta ... (****) alkaen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden velvoitteita, jotka liittyvät määräaikoihin, jotka koskevat liitteessä I olevassa B osassa mainittujen direktiivien saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja niiden soveltamista.

2. Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin, ja ne luetaan tämän direktiivin liitteen II vastaavuustaulukon mukaisesti.

35 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

36 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

...

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

...

(*) Neljä ja puoli vuotta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

(**) Kuusi ja puoli vuotta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

(***) Kaksi vuotta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

(****) Kolme vuotta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

LIITE I

A OSA

Kumotut direktiivit ja niiden myöhemmät muutokset

Neuvoston direktiivi 75/117/EY	EYVL L 45, 19.2.1975, s. 19
Neuvoston direktiivi 76/207/EY	EYVL L 39, 14.2.1976, s. 40
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/73/EY	EYVL L 269, 5.10.2002, s. 15
Neuvoston direktiivi 86/378/EY	EYVL L 225, 12.8.1986, s. 40
Direktiivi 96/97/EY	EYVL L 46, 17.2.1997, s. 20
Neuvoston direktiivi 97/80/EY	EYVL L 14, 20.1.1998, s. 6
Direktiivi 98/52/EY	EYVL L 205, 22.7.1998, s. 66

B OSA

Luettelo määräajoista, jotka koskevat direktiivien saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja soveltamispäiviä
(viitattu 34 artiklan 1 kohdassa)

Direktiivi	Määräaika, joka koskee saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä	Soveltamispäivä
Direktiivi 75/117/EY	19.2.1976	
Direktiivi 76/207/EY	14.8.1978	
Direktiivi 86/378/EY	1.1.1993	
Direktiivi 96/97/EY	1.7.1997	17.5.1990 työntekijöiden osalta niitä työntekijöitä tai heidän edunsaajiaan lukuun ottamatta, jotka ovat ennen kyseistä päivää käynnistäneet oikeudellisen menettelyn tai nostaneet vastaavan kanteen kansallisen lainsäädännön mukaisesti Direktiivin 86/378/EY 8 artikla — 1.1.1993 mennessä Direktiivin 86/378/EY 6 artiklan 1 kohdan i alakohdan ensimmäinen luetelmakohta — 1.1.1999 mennessä
Direktiivi 97/80/EY	1.1.2001	Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan osalta 22.7.2001
Direktiivi 98/52/EY	22.7.2001	
Direktiivi 2002/73/EY	5.10.2005	

LIITE II

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 75/117	Direktiivi 76/207	Direktiivi 86/378	Direktiivi 97/80	Tämä direktiivi
–	1 artiklan 1 kohta	1 artikla	1 artikla	1 artikla
–	1 artiklan 2 kohta	–	–	–
–	2 artiklan 2 kohdan ensimmäinen luettel-makohta	–	–	2 artiklan 1 kohdan a alakohta
–	2 artiklan 2 kohdan toinen luettel-makohta	–	2 artiklan 2 kohta	2 artiklan 1 kohdan b alakohta
–	2 artiklan 2 kohdan kolmas ja neljäs luettel-makohta	–	–	2 artiklan 1 kohdan c ja d alakohta
–	–	–	–	2 artiklan 1 kohdan e alakohta
–	–	2 artiklan 1 kohta	–	2 artiklan 1 kohdan f alakohta
–	2 artiklan 3 ja 4 kohta ja 2 artiklan 7 kohdan kolmas alakohta	–	–	2 artiklan 2 kohta
–	2 artiklan 8 kohta	–	–	3 artikla
1 artikla	–	–	–	4 artikla
–	–	5 artiklan 1 kohta	–	5 artikla
–	–	3 artikla	–	6 artikla
–	–	4 artikla	–	7 artiklan 1 kohta
–	–	–	–	7 artiklan 2 kohta
–	–	2 artiklan 2 kohta	–	8 artiklan 1 kohta
–	–	2 artiklan 3 kohta	–	8 artiklan 2 kohta
–	–	6 artikla	–	9 artikla
–	–	8 artikla	–	10 artikla
–	–	9 artikla	–	11 artikla
–	–	Direktiivin 96/97/EY 2 artikla	–	12 artikla
–	–	9 a artikla	–	13 artikla
–	2 artiklan 1 kohta ja 3 artiklan 1 kohta	–	2 artiklan 1 kohta	14 artiklan 1 kohta

Direktiivi 75/117	Direktiivi 76/207	Direktiivi 86/378	Direktiivi 97/80	Tämä direktiivi
–	2 artiklan 6 kohta	–	–	14 artiklan 2 kohta
–	2 artiklan 7 kohdan toinen alakohta	–	–	15 artikla
–	2 artiklan 7 kohdan neljännen alakohdan toinen ja kolmas virke	–	–	16 artikla
2 artikla	6 artiklan 1 kohta	10 artikla	–	17 artiklan 1 kohta
–	6 artiklan 3 kohta	–	–	17 artiklan 2 kohta
–	6 artiklan 4 kohta	–	–	17 artiklan 3 kohta
–	6 artiklan 2 kohta	–	–	18 artikla
–	–	–	3 ja 4 artikla	19 artikla
–	8 a artikla	–	–	20 artikla
–	8 b	–	–	21 artikla
–	8 c artikla	–	–	22 artikla
3 ja 6 artikla	3 artiklan 2 kohdan a alakohta	–	–	23 artiklan a alakohta
4 artikla	3 artiklan 2 kohdan b alakohta	7 artiklan a alakohta	–	23 artiklan b alakohta
–	–	7 artiklan b alakohta	–	23 artiklan c alakohta
5 artikla	7 artikla	11 artikla	–	24 artikla
6 artikla	–	–	–	–
–	8 d artikla	–	–	25 artikla
–	2 artiklan 5 kohta	–	–	26 artikla
–	8 e artiklan 1 kohta	–	4 artiklan 2 kohta	27 artiklan 1 kohta
–	8 e artiklan 2 kohta	–	6 artikla	27 artiklan 2 kohta
–	2 artiklan 7 kohdan ensimmäinen alakohta	5 artiklan 2 kohta	–	28 artiklan 1 kohta
–	2 artiklan 7 kohdan neljännen alakohdan ensimmäinen virke	–	–	28 artiklan 2 kohta

Direktiivi 75/117	Direktiivi 76/207	Direktiivi 86/378	Direktiivi 97/80	Tämä direktiivi
–	1 artiklan 1 a alakohta	–	–	29 artikla
7 artikla	8 artikla	–	5 artikla	30 artikla
9 artikla	10 artikla	12 artiklan 2 kohta	7 artiklan neljäs alakohta	31 artiklan 1 ja 2 kohta
–	9 artiklan 2 kohta	–	–	31 artiklan 3 kohta
–	–	–	–	32 artikla
8 artikla	9 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta ja 9 artiklan 2 ja 3 kohta	12 artiklan 1 kohta	7 artiklan ensimmäinen, toinen ja kolmas alakohta	33 artikla
–	9 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	–	–	–
–	–	–	–	34 artikla
–	–	–	–	35 artikla
–	–	–	–	36 artikla
–	–	liite	–	–

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

Komissio esitti 21.4.2004 perustamissopimuksen 141 artiklan 3 kohtaan perustuvan ehdotuksen neuvoston direktiiviksi miesten ja naisten yhtäläisistä mahdollisuuksista ja yhdenvertaisesta kohtelusta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa.

Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa 6.7.2005 (ensimmäisessä käsittelyssä).

Euroopan talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 15.12.2004.

Komissio toimitti muutetun ehdotuksen 26.8.2005.

Neuvosto vahvisti yhteisen kannan 10. maaliskuuta 2006 perustamissopimuksen 251 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

II TAVOITE

Tämän direktiivin, joka käsittää seitsemän nykyistä yhtäläisiä mahdollisuuksia ja yhdenvertaista kohtelua koskevaa direktiiviä ⁽¹⁾, ensisijaisina tavoitteina on tehdä yhteisön lainsäädäntö ymmärrettävämmäksi ja selkeämmäksi, vähentää oikeudellista epävarmuutta sisällyttämällä direktiiviin asiaa koskeva yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö sekä selkeyttää direktiivin 2002/73/EY horisontaalisten säännösten soveltamista.

III YHTEISEN KANNAN ERITTELY

1. Yleiset huomautukset

Neuvoston yhteinen kanta on vahvistettu uudelleenlaadintaa koskevan menettelyn mukaisesti ja kaikki komission ehdottamat tai neuvoston taikka parlamentin lisäämät tekstimuutokset on selkeästi merkitty.

Todetaan, että yhteinen kanta hyväksyttiin epävirallisissa kolmikantaneuvotteluissa silloisten puheenjohtajavaltioiden (LU ja UK) ja esittelijän, varjoesittelijöiden sekä komission asianomaisten edustajien välisten kokousten pohjalta. Neuvosto (työllisyys, sosiaalipolitiikka, terveys ja kuluttaja-asiat) pääsi 8.12.2005 poliittiseen yhteisymmärrykseen tästä tekstistä, ja sekä neuvosto että komissio esittivät osana parlamentin kanssa tehtävää välitysratkaisua neuvoston pöytäkirjaan merkittävät vanhempainlomia koskevat lausumat ⁽²⁾.

2. Euroopan parlamentin tarkistukset

Euroopan parlamentti hyväksyi 6.7.2005 ensimmäisessä käsittelyssä 93 tarkistusta.

2.1 Neuvoston hyväksymät Euroopan parlamentin tarkistukset

Yhteisessä kannassaan neuvosto otti huomioon 74 tarkistusta. Näistä neuvosto

- hyväksyi 37 tarkistusta kokonaisuudessaan samoin kuin komissio muutetussa ehdotuksessaan. Niitä olivat tarkistukset 8, 9, 14, 15, 19, 22, 23, 27, 28, 34, 37–42, 45, 47, 50, 51, 52, 58, 59, 60, 62, 64, 66, 68, 74, 75, 78, 82, 85, 87, 91, 92 ja 93;

⁽¹⁾ Nämä direktiivit ovat 75/117/ETY (samapalkkaisuus); 86/378/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 96/97/EY (tasa-arvoinen kohtelu ammatillisissa sosiaaliturvajärjestelmissä); 76/207/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2002/73/EY (naisten ja miesten tasa-arvoinen kohtelu); 97/80/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/52/EY (todistustaakka).

⁽²⁾ Asiak. 14878/05.

- hyväksyi periaatteessa tai osittain 24 tarkistusta komission lähestymistavan mukaisesti, (tarkistukset 2, 5, 6, 11, 17, 18, 20, 21, 24, 107, 31, 32, 35, 36, 108, 43, 48, 49, 56, 71, 72, 76, 80/81/102 ja 83);
- pääsi kompromissiratkaisuun parlamentin kanssa 13 muusta tarkistuksesta (4, 101, 25, 26, 55, 88, 61, 67, 69/70, 73, 103, 89 /104 ja 105).

2.2 Euroopan parlamentin tarkistukset, joita neuvosto ei hyväksynyt

Neuvosto ei hyväksynyt 14:ää tarkistusta syistä, jotka komissio selvitti muutetussa ehdotuksessaan (tarkistukset 1, 100, 3, 12, 13, 29, 30, 53, 54, 57, 36, 77, 84 ja 86). Neuvosto ei myöskään voinut hyväksyä seuraavaa 5:tä muuta tarkistusta teknisistä tai muotoilusyistä:

- tarkistuksen 107 osalta, neuvosto kannattaa sellaisen vakiomuotoisen johdanto-osan kappaleen säilyttämistä, jota käytetään viittaamaan vastaavuustaulukoihin;
- komission alkuperäisessä ehdotuksessa olevan 3 artiklan otsikko (tarkistus 33) on tarpeeton, koska neuvosto on siirtänyt tämän tekstin 6 ja 28 artiklaan;
- komission alkuperäisessä ehdotuksessa olevan 20 artiklan otsikko (tarkistus 65) on tarpeeton, koska neuvosto on siirtänyt tämän tekstin 19 artiklan 4 kohtaan (Todistustaakka) yhdenmukaisuussyistä;
- 25 artiklassa on käytetty sanaa "penalties" sanan "sanctions" (seuraamukset) sijasta, koska se on englannin kielessä asianmukainen oikeudellinen termi (tarkistus 79);
- vaikka tarkistus 106 ei eroakaan sisällöllisesti, 33 artiklan 2 kohtaa koskevan neuvoston tekstiä pidetään muotoilultaan selkeämpänä.

3. Muut neuvoston tekemät muutokset

Vahvistaessaan yhteisen kantansa neuvosto teki muutamia muita, pääasiassa teknisiä muutoksia. Lyhyesti esitettynä ne liittyvät seuraaviin kohtiin:

II osaston 1 luku: otsikko lyhennettiin muodosta "*Samapalkkaisuusperiaate*" muotoon "*Samapalkkaisuus*".

II osaston 2 luku: otsikko lyhennettiin samoin muotoon "*Tasa-arvoinen kohtelu ammatillisissa sosiaaliturvajärjestelmissä*".

6 artikla: otsikko "*Henkilöllinen soveltamisala*" lisättiin tähän uuteen artiklaan (jonka parlamentti poisti tarkistuksessa 40).

II osaston 3 luku: otsikko lyhennettiin samalla tavoin muotoon "*Miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttaminen mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa*".

Komission alkuperäisen ehdotuksen 15 artiklan 1 kohta: teksti siirrettiin 2 artiklan 2 kohdan c alakohtaan — ks. tarkistus 31, mutta parlamentti ei ehdottanut vastaavaa tarkistusta tekstin poistamisesta 15 artiklan 1 kohdasta.

III osaston 2 luku: otsikko lyhennettiin muotoon "*Yhdenvertaisen kohtelun edistäminen — vuoropuhelu*".

III osaston 3 luku: IV osasto (Täytäntöönpano) korvattiin 3 luvulla "*Yleiset horisontaaliset säännökset*".

Komission alkuperäisen ehdotuksen johdanto-osan 5 kappale: poistettiin, koska sitä ei pidetty ehdotetun tarpeellisenä. ("*Johdonmukaisuuden vuoksi olisi annettava yksi yhtenäinen määritelmä välittömälle ja välilliselle syrjinnälle.*")

Johdanto-osan 41 kappale: lisättiin 33 artiklassa mainittu vastaavuustaulukoihin liittyvä vakiomuotoinen johdanto-osan kappale. ("*Paremmasta lainsäädännöstä toimielinten välillä tehdyn sopimuksen* ⁽¹⁾ *34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioita kannustetaan laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan direktiivin ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne.*")

(¹) EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

On huomattava myös, että lopulliseen tekstiin tehtiin muutamia muita teknisiä oikaisuja lingvistijuristien suorittaman tavanomaisen toimielinten välisen viimeistelyn aikana. Tärkeimmät oikaisut koskevat 3 artiklan siirtämistä I osaston horisontaalisiin säännöksiin, mikä oli sekä Euroopan parlamentin että neuvoston tarkoitus; 25 artiklassa olevan päivämäärän yhdenmukaistaminen kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista tai ilmoittamista koskevien alkuperäisten määräaikojen kanssa 11 ja 12 artiklan mukaisesti; ja 34 artiklassa (*Kumoaminen*) olevan määräajan yhdenmukaistaminen 33 artiklassa olevien kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevien päivämäärien kanssa.

IV LOPUKSI

Neuvosto katsoo, että kokonaisuutena yhteinen kanta on komission muutetun ehdotuksen perustavoitteiden mukainen. Neuvosto katsoo myös, että aina kun se on ollut mahdollista uudelleenlaadintamennettelyn puitteissa, se on ottanut huomioon Euroopan parlamentin alkuperäiseen komission ehdotukseen tekemissä tarkistuksissa ajamat päätavoitteet.
